

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/95/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112226849
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4112226849.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. v právnej veci žalobcu: V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, K., zastúpený : Advokátska kancelária JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., so sídlom Topolčany, nám. M. R. Štefánika 3, IČO: 36 861 375, proti žalovaným: 1. W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Sv. O. XX, K., 2. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Sv. O. XX, žalované v 1. a 2. rade zastúpené: JUDr. Jana Kubáňová, advokátka so sídlom Nitra, Cintorínska 5, o zaplatenie 16.600 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7C/114/2012-631 zo dňa 20. novembra 2017 v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o nároku na náhradu trov konania, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o nároku na náhradu trov konania zrušuje a vec v týchto častiach vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Zhora uvedeným rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie v časti sumy 2.168,50 eur s prísl. zastavil, vo zvyšku žalobu zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Znalkyni Ing. Kataríne Vyšehradskej nárok na znalečné nepriznal. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 451, § 454, § 100 ods.1, § 107 ods.1, ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník). V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 14.08.2012 domáhal voči žalovaným zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 16.600 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 14.08.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že použil svoje finančné prostriedky na rekonštrukciu nehnuteľností v podielovom spoluvlastníctve žalovaných s tým, že so žalovanou v 1. rade žil v družskom pomere, výhľadovo chceli uzavrieť manželstvo a tieto nehnuteľnosti spoločne užívať, pričom po zániku družského vzťahu zanikol dôvod týchto spoločných investícií a všetky jeho investície do týchto nehnuteľností sa stali majetkovým prospechom získaným žalovanými a to plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Poukázal na to, že od roku 1995 do septembra 2010 žil v spoločnej domácnosti v družskom vzťahu v predmetnej nehnuteľnosti so žalovanou v 1. rade, po zániku ktorého z domu odišiel. Po dobu družského vzťahu sa rozhodli, aj so súhlasom matky - žalovanej v 2. rade, vykonať do týchto nehnuteľností investície s tým, že bude vykonaná rekonštrukcia rodinného domu a budú k nemu vykonané vonkajšie úpravy. Tieto stavebné práce boli vykonané v rokoch 2003 až 2008 a pozostávali predovšetkým z nasledovných prác: v rodinnom dome osadenie nových podláh, dlažieb, sadrokartónu, vystierkovania vnútorných stien, zateplenie domu, vrátane povrchovej úpravy, nové rozvody elektriny na poschodí, nové ústredné kúrenie na poschodí, oplechovanie strechy, nové plastové okno na šatníku a vnútorné zateplenie šatníka, osadenie zámkovej dlažby a sťahovačov, vybudovanie záhradného altánku, oplotenia od ulice (tvárnicové), oplotenie s drevenou výplňou, nová kovaná bránka k oploteniu, oprava bazénu laminátom, vybetónovanie a vydláždenie bazénu, rekonštrukcia kanalizácie, obloženie schodov korkom. Stavebné práce boli vykonané na jeho náklady a náklady žalovanej v 1. rade. Časť bola uhradená zo stavebných sporení. Stavebné sporenia

boli založené celkovo tri v PSS. Jedno na žalovanú v 1. rade, druhé na žalovanú v 2. rade a tretie na H. I. (babka žalovanej v 1. rade). Riešili to tak preto, že ona a žalovaná v 2. mali stavebné sporenie, ďalšie nemohli mať. Zlúčené stavebné sporenie bolo na žalovanú v 2. rade lebo vykazovala najlepšie príjmové podmienky, mala stabilný príjem. Splátky na tieto tri stavebné sporenie začal vykonávať potom, ako sa tieto sporenia zlúčili do jedného, čo bolo v roku 2003, takto ich splácal do júna 2009 vrátane, celkovo splatil asi 10.500 eur. Platby realizoval tak, že z jeho bežného účtu každý mesiac poukazoval na účet PSS, a.s. Okrem toho mal aj on stavebné sporenie v PSS, to je v poradí štvrté, celková suma bola 200.000 Sk, a tieto finančné prostriedky boli použité v rokoch 2006 až 2008 na kúpu a montáž dvoch automatických brán v celkovej hodnote 71.800 Sk v auguste 2007, zvyšok bol použitý na dokončovacie práce, napríklad oplotenie. Žalované napriek výzve požadovanú sumu nezaplatili.

2. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že zotrúva na skutkovom a právnom základe žaloby. Žalobca a žalovaná v 1. rade žili v družskom vzťahu po obdobie cca 15 rokov. Za ich vzájomného vzťahu v období rokov 2003-2008 sa rozhodli vykonať investície do nehnuteľností, ktoré boli vo vlastníctve žalovaných u každej v polovici. Druh a rozsah investícií je opísaný v návrhu. Motiváciou tohto kroku bolo ich spolužitie t.j. žalobcu a žalovanej v 1. rade. Dôvod investícií zanikol vtedy, keď zaniklo ich spolužitie, žalobca sa z domu odsťahoval, a preto sa domáha finančného vyrovnania vynaložených investícií. Právne nárok vychádza z ust. § 451 a nasl. OZ o bezdôvodnom prospechu, pretože právny dôvod pre vykonanie investícií po zániku družského vzťahu žalobcu a žalovanej v 1. rade zanikol. Predmetom tohto sporu je len časť investícií vynaložených do nehnuteľnosti žalovaných a náhrada tejto časti investícií žalobcovi. Sporeniami, spôsobom ich vytvorenia a spôsobom ich splácania dokumentuje žalobca účasť na celkovej dohode a na financovaní týchto investícií. Išlo o spoločné investície, pri takomto rodinnom fungovaní je celkom logické, že fungovali takto i finančne. Existovala spoločná dohoda, že sa pôjde nehnuteľnosť rekonštruovať, pretože mladí potrebovali priestor pre spolužitie. Procesne je povinný žalobca uviesť výšku sumy, čo však neznamená, že táto sa nemôže zisťovať znalecky a presná výška investícií by mala byť ustálená znalecky a následne je potrebné ustáliť podiel žalobcu na investíciách. Žalobca nepožaduje zhodnotenie nehnuteľností, ani nepožaduje vložené finančné prostriedky, ale požaduje investície, ktoré boli do nehnuteľnosti žalovaných vložené po dohode strán sporu s tým, že požaduje pomernú časť týchto investícií, ktoré boli vynaložené stranami sporu do domu žalovaných, finančné prostriedky žalobcu sú len časťou investícií, ktoré boli vykonané do domu žalovaných. Tieto investície žalobcu zahŕňajú jednak materiál a jednak práce. Pokiaľ išlo námietku premlčania, túto považuje za nedôvodnú, pretože dvojročná premlčacia doba začala plynúť od septembra 2010, kedy došlo k zániku družského vzťahu a zanikol právny titul týchto investícií a žaloba bola podaná v rámci premlčacej doby.

3. Právny zástupca žalovaných na pojednávaní uviedol, že žalobca sa žalobným návrhom domáha zaplata určitej sumy, ktorú riadne a presne nešpecifikoval, predložené dôkazy, ktoré pozostávajú z pokladničných dokladov, ktoré sú v držbe žalobcu, nemožno považovať za relevantný dôkaz na určenie výšky hodnoty investícií nehnuteľností a ani samotná držba dokladov nepreukazuje, že ich sám žalobca zaplatil a taktiež písomné podanie žalobcu, kde niektoré položky vyradil alebo vyčiarkol zo zoznamu svedčia o úmyselnom zavádzaní súdu a o návrhu, ktorý nemá relevantný podklad. Zároveň v zmysle § 107 ods.1 OZ vznáša námietku premlčania, nakoľko právo plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V zmysle samotného návrhu podaného žalobcom vyplýva, že jednotlivé rekonštrukcie predmetnej nehnuteľnosti boli ukončené najneskôr v r. 2008 a posledná splátka bola v júni 2009 a vzhľadom na túto skutočnosť žiada návrh zamietnuť a žalovaným priznať náhradu trov konania.

4. Žalobca vo výpovedi na pojednávaní uviedol, že v nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve žalobkyní býval od roku 1995 do roku 2010. Po smrti otca žalovanej v 1. rade sa dohodli a to spolu so žalovanými v 1. a 2. rade, že my, t.j. on so žalovanou v 1. rade prerobia poschodie domu a žalovaná v 2. rade bude bývať na prízemí. Z tohto dôvodu založili stavebné sporenie, a to stavebné sporenie na žalovanú v 1. rade, na žalovanú v 2. rade a na babku žalovanej v 1. rade. Jednalo sa o tri stavebné sporenia s cieľovou sumou 200.000 Sk, t.j. každé s cieľovou sumou 200.000 Sk. V roku 2003 tieto tri stavebné sporenia zlúčili do jedného s cieľovou sumou 600.000 Sk. Na toto stavebné sporenie vložili sumu 300.000 Sk, ktorá suma predstavovala polovicu cieľovej sumy a bola tvorená spoločne nasporenými prostriedkami ním a žalovanej v 1. rade. Do sumy 600.000 SK stavebná sporiteľňa poskytla úver, ktorý bol poskytnutý žalovanej v 2. rade, na ktorej meno bolo vedené stavebné sporenie po zlúčení troch sporení. Poskytnutý úver splácal výlučne sám. Úver bol poskytnutý na dobu 7,5 roka. Podaným návrhom sa domáha úhrady sumy, ktorú zaplatil titulom stavebného úveru za obdobie od roku 2003 do júna 2009 vo výške 10.500 eur. V júni 2009 stavebný úver nebol v celom rozsahu splatený. Konečnú zostatkovú hodnotu vyplatila žalovaná v 2. rade. Z prostriedkov z úveru sa financovala rekonštrukcia poschodia domu,

pokiaľ ide o prízemie tak len kuchyňa, taktiež sa robili vonkajšie úpravy. V roku 2002 mal založené stavebné sporenie, kde po nasporení sumy 100.000 Sk stavebná sporiteľňa do cieľovej sumy 200.000 Sk poskytla úver, kde sumu 200.000 Sk v celom rozsahu investoval do predmetnej nehnuteľnosti, a úver zo stavebného sporenia splácal v pravidelných mesačných splátkach z jeho osobného účtu. Dôvodom jeho investícií do nehnuteľnosti bolo to, že bol v družskom vzťahu so žalovanou v 1. rade, býval v tejto nehnuteľnosti a plánoval som tam žiť i do budúcnosti. Žalovaná v 1. rade má brata, ktorý žije v Amerike, a ktorý bol tiež dedičom po nebohom manželovi žalovanej v 2. rade. Dohoda v rodine bola taká, že tento si nebude robiť nárok z dedičstva na nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, za čo mu investovali do opravy ním vlastniacich garáží.

5. Žalovaná v 1. rade vo výpovedi na pojednávaní uviedla, že so žalobcom boli priatelia, ale osobne s ním nikdy neplánovala založiť si rodinu. Od roku 1996 podnikala, žalobcu zamestnávala asi rok. Fungovalo to asi tak, že žalobca mal dispozičné oprávnenie pokiaľ ide o jej platobné karty. Disponoval s jej zvyšnými peniazmi z tržieb. Žalobca až do roku 2010 jej takto pomáhal v podnikaní, že mal prístup k účtom. Chodil za ňu do banky. Toto udáva z toho dôvodu, že splátky stavebného úveru boli realizované z týchto prostriedkov tak, že žalobca si zobral časť z tržby, túto vložil na svoj účet a z toho sa realizovala splátka úveru. Ešte v čase, keď boli rozídení si žalobca dňa 13.9.2010 vybral z jej účtu sumu 2600 eur, keď sa odsťahoval sa dozvedela, že nepovyplácal veľa vecí, zdravotné, sociálne poistenie. Žalobca sa staral o finančné záležitosti v súvislosti s jej podnikaním. Žalobca disponoval s jej účtami, s jej peniazmi. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť, dom bol starý, vyžadoval si čiastočnú rekonštrukciu, bolo to v podstate na nej a na mame. Neexistovala žiadna dohoda, naša spoločná, o ktorej tu hovoril žalobcu, ide o jeho výmysly. Rekonštrukcia sa prevádzala, táto bola financovaná zo stavebných sporení. Na rekonštrukciu sa použili i prostriedky z dedičstva po otcovi. Okrem toho mama si brala dva úvery, toto neboli úvery zo stavebnej sporiteľni, ale z VÚB banky, jeden vo výške 150.000 Sk a druhý vo výške 81.340 Sk. Žalobca mal už od roku 2009 priateľku a chystal sa na to, že sa odsťahuje. Prostriedky zo stavebného úveru sa tiež čiastočne použili na rekonštrukciu. Nemám v tomto však prehľad. Žalobcovi zverila financie a považovala to za vyriešenú vec. Stavebný úver sa jednoznačne splácal z jej financií. Navrhovateľ sa podieľal na rekonštrukcii tak, že pomáhal robotníkom. Finančne sa na rekonštrukcii nepodieľal. Žalobca si ešte v roku 2009 kúpil motorové vozidlo, keď sa odsťahoval si kúpil dom. Nevie o tom, že by žalobca investoval nejaké prostriedky do nehnuteľnosti v jej a maminom vlastníctve. Pokiaľ ide o stavebné sporenia, ich založenie a spájanie, tak ako je uvedené v návrhu je pravdou, toto riešili spolu so žalobcom, on tieto veci vybavil. Žalobca každý deň na záver pracovného dňa bral tržby, bol to len on. Pokiaľ ide o investície, bola dohoda medzi mnou a mamou a to taká, že dať dom dokopy aby bol obytný. Žalobcova úloha bola taká, že dohliadal na robotníkov, pretože vždy bol zručný a chlap týmto veciam viac rozumie. Nevie aká bola jeho motivácia, bola dobrovoľná. Neboli ani manželia, ani zasnúbení, ani nič podobné, nemal u nás trvalý pobyt. Býval u nás. Sem-tam prespal i doma. Po citovej strate otca nám to s mamou vyhovovalo, niekoho sme potrebovali, keď už len zapnúť kotol a podobne. Keď sme sa mamou rozhodovali o prerábke, bolo to v čase, keď to už bolo nevyhnutné. Tohto rozhovoru bol účastný aj žalobca, ale ja som bola hnacia sila prerábok, a tieto som aj financovala. Žalobca ako chlap bol kvázi stavebným dozorcom prác. Pokiaľ ide o rozhodovanie o investíciách, o tomto rozhodovala ona, čo sa kúpi.

6. Žalovaná v 2. rade vo výpovedi na pojednávaní uviedla, že žalobca sa k nim v roku 1995 nastahoval. Manžel kúpil v roku 1996 dcéru na tržnici obchod, kde dcéra začala podnikat' a žalobca dal hneď výpoveď v práci, že jej bude pomáhať. Pokiaľ ide o bývanie žalobcu, začal u nich bývať rok pred manželovou smrťou v roku 1998. Nebohý manžel mal výhrady v tom, že žalobca hneď odišiel z práce, keď dcéra začala podnikat', žalobca jej robil účtovníctvo. Po manželovej smrti sme sa my traja, ja dcéra a žalobca dohodli, že je treba rekonštruovať, že si zoberieme pôžičku, žalobca si na seba nič nechcel zobrať. Okrem stavebných sporení mali peniaze z dedičstva, ona mala dve pôžičky. Financovala stravu robotníkom. Posledné, čo sa robilo v roku 2008 bol plot od ulice. Pokiaľ ide o rozsah investícií tak ako je uvedené v návrhu, k tomuto nemám výhrady. So žalobcom nemala problémy, mala ho rada, vnímala som ho ako priateľa dcéry. Žalobca s dcérou bývali hore, kuchyňa a príslušenstvo boli dole, takže nemali ani na výber. Rekonštrukcia sa financovala z úverov, pokiaľ ide o splácanie, žalobca chodil každý deň pre tržbu. Stavebný úver sa splácal z dcériných tržieb. Dcéra mala funkčný obchod. Žalobca si otvoril dva obchody v Polygóne, toto mu financovala dcéra, lebo on len začínal. Žalobca za 15 rokov čo u nich býval, neplatil za ubytovanie, ani za stravu. Žalobca sa podieľal na rekonštrukcii tak, že prostriedky z dcérinej tržby vložil na svoj účet a z tohto sa hradil úver, aby bol vykrytý, že on to platí. Takto sa podieľal na rekonštrukcii. Rekonštrukcia domu sa začala v roku 2005 na jar, v tom čase bola po operácii, prestavba domu skončila v roku 2006. V roku 2007-2008 sa robil plot. Žalobca a jej dcéra sa rozišli v prvý septembrový týždeň v roku 2010.

7. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 21.02.2013 uviedol, že je pravda, že žalovaná v 2. rade mala dva úvery z VÚB banky, a.s., jeden vo výške 150.000 Sk a druhý vo výške 81.340 Sk, s tým, že prvý bol použitý do rekonštrukcie. Stavebné sporenie č. 2094469801 je žalobcovho sporenie, pričom pripája doklady, ktorými sa preukazovalo účelové využitie finančných prostriedkov. Z výpisov žalobcovho sporožirového účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni vyplýva, že boli vykonávané platby na účty stavebných sporení PSS, a.s. Uviedol, že žalobca sa staral o obchod žalovanej v 1. rade a keďže táto poobede vo svojom obchode už nerobila, mala tam predavačku, na záverečnú zobral doklady a tržby, ktoré odovzdal žalovanej v 1. rade, z ktorých platila jednotlivé platby, resp. obvykle tieto robil on, a zvyšok si nechávala. Nie je pravdou, že by mali byť z týchto peňazí financované platby na stavebné sporenie. Pokiaľ išlo o podnikanie jeho a žalovanej v 1. rade, ich tržby boli približne rovnaké, disponovali približne rovnakými prostriedkami a nepotreboval vkladat' jej financie na jeho účet za účelom splátok.

8. Žalované v písomnom vyjadrení zo dňa 02.05.2013 uviedli, že vlastníkom garáží je Q. V., a preto si nárok pokiaľ ide o prípadne investície do garáží musí žalobca uplatniť u vlastníka. Namietali, že v dome sa žiadne prahy nenachádzajú a ani žiadne neboli pri prerábke použité, ďalej namietali použitie kameňa Versailles, ktorý podľa tvrdenia žalobcu mal byť použitý na prerábku nehnuteľností žalovaných. Pokiaľ išlo o krbová pec ROMTOP SIENA I, táto sa v dome žalovaných nenachádza, je tam namontovaný plynový kotol Protherm-Panter. Táto krbová pec je namontovaná v dome rodičov žalobcu na adrese Y. XX, K.. Rovnako tak sa v dome nenachádza dlažba o rozmere 30x 30 cm, rovnako namietali použitie materiálov vyúčtovaných dokladmi z roku 2007, 2008, pretože všetky vnútorné úpravy boli dokončené v roku 2005. Z dokladov predložených žalobcom je podľa časového použitia materiálu, výpisov zo stavebnej sporiteľne, zrejme, že žalobca použil doklady, ktoré s rekonštrukciou domu nemajú nič spoločné. Žalobca použil doklady k jeho stavebnému sporeniu č. 2094469801/5900, z ktorého žalované nečerpali a ani nemohli čerpať finančné zdroje na rekonštrukciu nehnuteľnosti. Uvedený materiál bol použitý pri rekonštrukcii rodičovského domu žalobcu a jeho sestry. Doklady o úhradách materiálu a iného tovaru, neboli nikdy použité pri rekonštrukcii nehnuteľnosti žalovaných, preto tieto považujú žalované za zavádzajúce. Skutočnosť, že žalobca preberal tržby zo všetkých prevádzok v prípade potreby vedia svedecky dokázať. Žalobca si na svoj účet ukladal peniaze z podnikateľskej činnosti žalovanej. K tomu podotkli, že tržby z prevádzok žalovanej v 1. rade boli omnoho vyššie ako tržby žalobcu, o čom dokladajú fotokópie záznamov z registračných pokladníc za jún 2006 a 2009, kde obrat žalovanej v 1. rade bol v mesiaci jún 2006 368.961 Sk a žalobcu 174.789 SK v mesiaci jún 2009 to bolo u žalovanej v 1. rade 9.552,62 eura a u žalobcu 5.011 eur. Žalovaná v 1. rade mala za rok 2006 celkový obrat 3.284.607, Sk a žalobca 1.739.521 Sk, za rok 2009 mala žalovaná v 1. rade celkový obrat 88.627,17 eur a žalobca 49.482,12 eura. Tieto extrémne rozdiely v obratoch boli po celú dobu podnikania, keď žalobca preberal tržby. Okrem toho žalobca vybral z účtu žalovanej v 1. rade dňa 28.02.2007 sumu 14.000 Sk a dňa 30.07.2008 sumu 90.000 Sk, o použití ktorých nemá žalovaná v 1. rade vedomosť a následne dňa 13.09.2010 neoprávnene vybral sumu 2.600 eur, ktoré boli zaslané stravovacími spoločnosťami na účet žalovanej v 1. rade za stravné lístky.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 17.09.2013 uviedol, že v zozname dokladov, ktoré žalobcovi poslala PSS, a.s. je aj niekoľko dokladov, ktoré reálne neboli použité na rodinný dom žalovaných, dôvodom bolo, že časť materiálu si obstarali iným spôsobom bez dokladu, či už lacnejšie alebo od niekoho, kto tiež robil stavebné práce a materiál mu zostal, takže potom niektoré doklady boli použité na zdokladovanie nákladov pre PSS, a.s. Zhodne potvrdil, že vlastníkom garáže je Q. V.. Kameň Versailles bol použitý aj na oplotenie domu žalovaných a prah 4 kusy boli v dome, vymieňali sa. Nie je pravda tvrdenie o nedôvodných výberoch v dňoch 28.02.2007, 30.07.2007 a dňa 13.09.2010, pretože žalovaná v 1. rade mala vedomosť a evidencii o použití finančných prostriedkov. K výberu dňa 13.09.2010 dodal, že stravné lístky posielali za nich obidvoch, a boli tam aj jeho stravné lístky, pričom sa rozšíli na konci septembra 2010. Ku krbovej peci, dlažbe, ltongu, lepidlo Quartz, lepidlo na dlažbu, dodal, že je možné že materiály boli použité iba pre PSS, a.s. na zdokladovanie čerpania. Materiál Bau Kleber a betón B20 bol zakúpený a použitý. Tvrdil, že žalovaná v 1. rade zobrala na porovnanie oba svoje obchody, a u neho zobrala len obraty z jedného obchodu, pričom mal tiež dva obchody. Tržby boli približne rovnaké, žalovaná v 1. rade mala v prieme vyššie ročné náklady, mala viac zamestnancov, on sa jej staral o chod obchodov, nakupoval tovar, chodil do banky a pod.

10. Žalované v písomnom vyjadrení zo dňa 28.10.2013 uviedli, že žalobca odišiel dobrovoľne po vlastnom rozhodnutí, nasťahoval sa k priateľke, po krátkej dobe si zakúpil rodinný dom. Pri odchode si nenárokoval na nič okrem svojich osobných vecí, ktoré si zobral ako aj ďalšie veci ním požadované mu boli vydané. Následne po uplynutí niekoľkých mesiacov si začal nárokovať o vyplatenie sumy formou žaloby. Sám žalobca priznáva, že množstvo položiek, za ktoré si v prvotnej žalobe požadoval finančnú kompenzáciu, boli uvedené neoprávnene a pri rekonštrukcii domu neboli použité: krbová pec, dlažba

Grande Intog murovacie tvárnice, stavebné lepidlo, lepidlo Quarz flex, lepidlo na dlažbu, prahy. Tvrdenie o existencii evidencie o výberoch, považovali za účelové a nepravdivé. Sám žalobca uvádza, že tržby po ukončení pracovnej doby vo všetkých prevádzkach vyberal, avšak k žiadnemu odovzdávaniu následne nedochádzalo. Tiež žalobca priznal, že všetky platby do štátnych inštitúcií a úhrady faktúr prevádzal za svoje prevádzky a prevádzky žalovanej v 1. rade. Na porovnanie tržieb boli použité sumy u žalovanej v 1. rade z jednej prevádzky a aj žalobcu z jednej prevádzky, a to s porovnateľným sortimentom, a to u žalovanej z prevádzky Chlieb-Pečivo Bagetka a u žalobcu z prevádzky Pečivo. Žalobca priznal, že výpisy z jeho stavebného sporenia sú doklady, ktoré nebol použité pri rekonštrukcii domu žalovaných. V danom prípade z písomných vyjadrení žalobcu je zrejmé, že už pri podaní žaloby klamal, používal nepravdivé informácie a vyčíslenie výšky nákladov použil doklady za stavebný materiál, ktorý na rekonštrukciu domu nebol nikdy použitý, čo stavia celú žalobu do roviny nedôveryhodnosti.

11. Podaním, doručeným súdu dňa 18.10.2017, žalobca zobral žalobu v časti sumy 2.168,50 eura s príslušenstvom späť a konanie žiadal v tejto časti zastaviť. V tomto podaní žalobca uviedol, že v konaní bola preukázaná dohoda o vykonaní prác do rodinného domu a pozemkov žalovaných tak, že tieto prefinancuje spoločne so žalovanou v 1. rade, pričom sa bude aj fyzicky zúčastňovať na týchto prácach. Dodal, že pôvodný dôvod spoločných investícií, t.j. družkovský pomer medzi ním a žalovanou v 1. rade a na tom stojaca dohoda o vykonaní investícií zanikla zánikom družského pomeru, pričom po právnej stránke uvedené kvalifikuje ako bezdôvodné obohatenie s tým, že ide o plnenie na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol. Keďže judikatúra zaujala medzičasom stanovisko ako vyčísliť výšku pohľadávky z bezdôvodného obohatenia v prípade takéhoto vynaloženia hodnôt na cudziu nehnuteľnosť, navrhol vo veci vykonať znalecké dokazovanie a to zistením hodnoty nehnuteľností, do ktorých sa tieto hodnoty investovali a to v stave pred ich vykonaním a po ich vykonaní.

12. Žalované v písomnom podaní zo dňa 18.10.2017 uviedli, že žalobca nepreukázal právny nárok. Vyjadrenia o existencii družského vzťahu medzi ním a žalovanou v 1. rade v tomto prípade považujú za irelevantné. Ak sa teda žalobca opiera o družský vzťah, je teda na mieste uviesť, že na nákladoch by sa mali podieľať spoločne a nerozdielne, čo v tomto prípade tak nebolo. Žalobca nepreukázal, že by disponoval sumou, ktorú požaduje od žalovaných a neustálil a nepreukázal z čoho by mala žalovaná suma pozostávať. Jeho výpočty nemôžu sedieť ani po účtovnej stránke, nakoľko celá rekonštrukcia bola vykonaná svojpomocne a v prípade ak si nárokuje sumu 16.600 eur, a išlo o investíciu 3 osôb, celá rekonštrukcia by predstavovala sumu 49.800 eur. Žalobca úmyselne zavádza súd a bez právneho titulu požaduje vyplatenie sumy, ktorá je v rozpore so skutočnosťou.

13. Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovaná v 1. rade a žalovaná v 2. rade sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území G., obec K., okres K., zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom v K. na LV č. XXXX ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m² a parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², a stavba dom súpisné číslo XXX postavený na parc. č. XXXX a šatník postavený na parcele XXXX, veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalovanej v 1. rade 1 a žalovanej v 2. rade 1, titul nadobudnutia D 86/20021, Dnot 12/2000. Podľa čiastočného výpisu z LV č. XXXX Q. V., nar. XX.XX.XXXX je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území G., obec K., okres K., zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom v K. ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX záhrady o výmere XXX m², titul nadobudnutia D 86/2000-21, Dnot 12/2008. Podľa závetu U. V., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 26.11.1999 nehnuteľnosti v k.ú. G., a to garáž s pozemkom parc. č. XXXX/X so záhradou parc. č. XXXX/X zanecháva synovi Q. V. v celosti a nehnuteľnosti v k.ú. G. s to dom súp. č. XXX s pozemkom parc.č. XXXX a garáž s pozemkom parc. č. XXXX a záhradu parc. č. XXXX/X zanecháva manželke - žalovanej v 2. rade a dcére - žalovanej v 1. rade. Z oznámenia PSS, a.s. zo dňa 04.04.2013 súd zistil, že žalobca mal uzatvorené nasledované zmluvy o stavebnom sporení: 1/zmluva č. 2094469 8 01 zo dňa 01.05.2002 s tým, že dňa 13.08.2007 bola na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2094469 8 01 podpísaná zmluva o medziúvere a stavebnom úvere č. 2094469 2 03 a č. 2094469 8 01 (evidenčné číslo úveru 436468 3 01) s cieľovou sumou 6.639 eura (dlžník žalobca a ručiteľ žalovaná v 1. rade), 2/ zmluvu č. 2094469 5 02 - zmluva vznikla dňa 09.07.2007 s cieľovou sumou 6.639 eur, dňa 13.05.2011 bola cieľová suma navýšená na 34.000 eur, dňa 18.07.2011 znížená na sumu 30.700 eur, pričom dňa 22.07.2011 bola na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2094469 5 02 podpísaná zmluva o medziúvere a stavebnom úvere č. 2094469 7 05 a č. 2094469 5 02 (evidenčné číslo úveru 452806 3 01) s cieľovou sumou 30.700 eura (dlžník žalobca, spoludlžník J. E. a W. E.), 3/zmluvu č. 2094469 4 06, ktorá vznikla dňa 20.01.2012 s cieľovou sumou 5000 eur, dňa 25.04.2012 bola cieľová suma zvýšená na 25.000 eur, dňa 25.10.2012 znížená na 20.000 eur, pričom dňa 15.11.2012 bola na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2094469 4 06

podpísaná zmluva o medziúvere a stavebnom úvere č. 20964469 1 07 a č. 2094469 4 06 (evidenčné číslo úveru 457677 3 01) s cieľovou sumou 20.000 eur (dlžník žalobca a spoludlžníci J. E. a W. E.). Podľa oznámenia PSS, a.s. žalovaná v 1. rade mala uzatvorené nasledovné zmluvy o stavebnom sporení: 1/zmluva č. 1341127 9 01, zmluva vznikla dňa 09.02.1998, na zmluvu neboli poukázané žiadne vklady, zmluva zanikla 12.04.1999 automatickým stornom, 2/zmluvu č. 1341127 6 02 zmluva vznikla dňa 24.03.1999, na zmluve neboli poukázané žiadne vklady, zmluva dňa 04.05.2000 zanikla automatickým stornom, 3/zmluva č. 1341127 3 03 zmluva vznikla dňa 28.11.2000 s cieľovou sumou 6639 eur, dňa 16.05.2002 bola cieľová suma zvýšená na 13278 eur, dňa 12.08.2002 bola zmluva rozdelená na dve zmluvy o stavebnom sporení, zostala zmluva o stavebnom sporení č. 1341127 3 03 s cieľovou sumou 6639 eur a vznikla nová zmluva o stavebnom sporení č. 1341127 0 04 s cieľovou sumou 6639 eur, následne dňa 12.08.2002 zanikla zmluva o stavebnom sporení č. 1341127 3 03 prevodom vznikla zmluva o stavebnom sporení č. 1744370 7 03 stavebný sporiteľ žalovaná v 2. rade, 4/zmluva č. 1341127 0 04 zmluva vznikla dňa 12.08.2002 s cieľovou sumou 6639 eur, dňa 29.09.2009 bola zmluva zrušená výpoveďou, nasporené finančné prostriedky vo výške 4359,32 eura boli poukázané na osobný účet č. 7325647162/0200. Podľa oznámenia PSS, a.s. žalovaná v 2. rade mala uzatvorené nasledovné zmluvy o stavebnom sporení: 1/zmluva č. 1744370 2 01 zmluva vznikla dňa 28.11.2000 s cieľovou sumou 6639 eur, dňa 12.08.2002 zanikla táto zmluva spojením so zmluvou č. 1744370 4 04, 2/zmluva č. 1744370 7 03 zmluva vznikla prevodom zmluvy o stavebnom sporení č. 1341127 3 03 dňa 12.08.2002 s cieľovou sumou 6639 eur, následne dňa 12.08.2002 prišlo k spojeniu zmluvy o stavebnom sporení č. 1744370 7 03 a č. 1744370 4 04, čím táto zmluva č. 1744370 7 03 zanikla, 3/zmluvu č. 1744370 4 04 zmluva vznikla dňa 12.08.2002 prevodom zo zmluvy o stavebnom sporení č. 1744366 5 01 (stavebný sporiteľ H. I.) s cieľovou sumou 6639 eur, následne dňa 12.08.2002 prišlo k spojeniu zmluvy o stavebnom sporení č. 1744370 2 01, č. 1744370 7 03 a č. 1744370 4 04, čím sa zvýšila cieľová suma zmluvy č. 1744370 4 04 na 19.917 eur. Dňa 02.01.2003 bola na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 1744370 4 04 podpísaná zmluva o medziúvere a stavebnom úvere č. 1744370 1 05 a č. 1744370 404 (evidenčné číslo úveru 12677-7-01) s cieľovou sumou 19917 eur (dlžník žalovaná v 2. rade a ručiteľia E. G. a ručiteľ H. G.). Z oznámenia PSS, a.s. vyplýva, že H. I., mala uzatvorenú zmluvu o stavebnom úvere č. 1744366 5 01 zmluva vznikla dňa 28.11.2000 s cieľovou sumou 6639 eura, dňa 12.08.2002 zanikla táto zmluva prevodom na zmluvu č. 1744370 4 04. Podľa výpisu zo živnostenského registra zo dňa 21.02.2013 žalobca podniká na základe živnostenského oprávnenia, pod obchodným menom: Peter Farnadi VEGA-PARTER, s dátumom vzniku oprávnenia 05.02.1997 a prevádzkarne: Nitra, Coborihó 1 (Polygon) a Nitra, Coborihó 1. Podľa výpisu zo živnostenského registra 21.02.2013 žalovaná v 1. rade podniká pod obchodným menom Sylvia Pukáčová - Chlieb-PEČIVO-BAGETKA, s dátumom vzniku oprávnenia 20.02.1996 a prevádzkarne: Nitra, Štefánikova 50, Nitra Štefánikova 50. Z fotokópií záznamov z registračných pokladníc za jún 2006 a 2009 súd zistil, že obrat žalovanej v 1. rade bol v mesiaci jún 2006 368.961 Sk a žalobcu 174.789 SK v mesiaci jún 2009 to bolo u žalovanej v 1. rade 9.552,62 eura a u žalobcu 5.011 eur. Z oznámenia PSS, a.s. zo dňa 27.07.2011 adresované žalobcovi vyplýva, že zasielajú žalobcovi na základe jeho žiadosti fotokópie dokladov účelového použitia k zmluve o stavebnom sporení č. 2094469 8 01, ktoré žalobca pripojil spolu s oznámením (č.l. spisu 40-70). Z výpisov zo sporožirového účtu č. 232097008/0900, ktorý je vedený na žalobcu, vyplýva, že v období od 1/2003-02/2004 bolo uhradené na medziúver č. 1744370 1 05 suma 14 x 3,500 Sk, t.j. spolu suma 49.000 Sk (č.l. 71 - 84). Z výpisov zo sporožirového účtu č. 232097008/0900, ktorý je vedený na žalobcu vyplýva, že v období od 03/2004 - 12/2006 bolo uhradené na stavebný úver č. 1744370404 suma 34 x 4.200 Sk, t.j. spolu suma 142.800 Sk (č.l. spisu 85 - 125). Z výpisov zo sporožirového účtu č. 232097008/0900, ktorý je vedený na žalobcu, vyplýva, že v období od 01/2007 - 12/2008 bolo uhradené na stavebný úver č. 1744370404 suma 24 x 4.200 Sk, t.j. spolu suma 100.800 Sk (č.l. spisu 127 - 170). Z výpisu zo sporožirového účtu č. 232097008/0900, ktorý je vedený na žalobcu vyplýva, že v období 01/2009 bola uhradená na stavebný úver č. 1744370404 suma 139, 41 eura (č.l. 613 spisu). Z výpisu z účtu č. 2616640048 vedeného v Tatra banka, a.s. na žalobcu vyplýva, že v období 1/2009 -09/2009 bola uhradená na stavebný úver č. 1744370404 suma 7 x 139, 41 eura, t.j. suma 975,87 eura (č.l. 614 -617 spisu). Z potvrdení Slovenskej sporiteľne, a.s. o výbere z účtu žalovanej v 1. rade súd zistil, že dňa 31.10.2008 žalobca vybral sumu 30.000 Sk (č.l. 409 spisu), dňa 28.02.2007 vybral sumu 14.000 Sk (č.l. spisu 411), dňa 30.07.2007 sumu 90.000 Sk (č.l. 413 spisu). Podľa čiastočného výpisu LV č. XXXX žalobca je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území B., obec K. G. ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m2, parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m2, parc. č. XXXX záhrady o výmere XXX m2, stavba dom súpisné číslo XXXX na parc. č. XXXX/X, garáž so súp. číslom XXXX na parcele XXXX/X, titul nadobudnutia Kúpna zmluva zo dňa 25.07.2011. Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere

a stavebnom úvere zo dňa 22.07.2011 uzatvorená medzi PSS, a.s. a žalobcom ako dlžníkom a J. E. a W. E. ako spoludlžníkmi, vyplýva, že predmetom je poskytnutie mimoriadneho medziúveru č. 2094469 7 05 vo výške 30.700 eur, pričom po pridelení cieľovej sumy o stavebnom sporení sa mimoriadny medziúver zmení na stavebný úver pod číslom č. 2094469 5 02 vo výške 18.420 eura. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 25.07.2011 vyplýva, že žalobca a P. G. ako kupujúci a Z. V. ako predávajúci uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXXX, k.ú. K. G., obec B., a to rodinného domu súp. č. XXXX na pozemku parc. č. XXXX/X, garáž stavby so súp. č. XXXX na pozemku s parc. č. XXXX/X, pozemky parcelné čísla XXXX/X, XXXX/X, XXXX a to za kúpnu cenu 35.000 eur. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 01.10.2014 č.k. 7C/144/2012-465 ustanovil Ing. Katarínu Vyšehradskú, Obchodná 595/28, 945 04 Komárno - Nová Stráž, znalca z odboru stavebníctvo, odvetvia odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác s tým, že úlohou znalca je vypracovať písomný znalecký posudok, v ktorom po oboznámení sa z obsahom spisu, vyžiadaní potrebných listinných dokladov od strán sporu a vykonaní ohliadky na mieste samom za prítomnosti strán sporu, určí všeobecnú (trhovú) hodnotu investícií vykonaných v nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území G., obec K., okres K., zapísanej v katastri nehnuteľnosti vedenom Okresným úradom K. na LV č. XXXX ako stavba - dom súpisné číslo XXX na pozemku parc. č. XXXX, v období rokov 2003 až 2008, pričom znalec vypracuje znalecký posudok v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia a v tejto lehote ho v 4 vyhotoveniach zašle na podpísaný súd. Znalkyňa dňa 16.06.2017 doručila súdu Znalecký posudok č. 63/2017 v ktorom konštatovala, že na budove domu so súp. číslom XXX, pristaveného šatníka bez súp. čísla a ich príslušenstve v k.ú. G., boli vykonané stavebné práce investičného charakteru (výstavba a zriadenie nových stavieb) aj udržiavacieho charakteru (úprava a rekonštrukcia stávajúcich stavieb), práce boli vykonané postupne počas rokov 2003-2008, všetky práce boli vykonané svojpomocne (spis neobsahuje žiadne doklady o nákladoch vynaložených za vykonanie stavebných prác), bez technickej dokumentácie a bez stavebného povolenia, prípadne ohlásenia stavebnému úradu. Spis obsahuje doklady predkladané žalobcom o zakúpení stavebného materiálu, tieto doklady ale znalkyňa vyhodnotila ako nepresné a neúplné. Napríklad o najväčšom množstve použitého materiálu - zámková dlažba betónová - nebol predkladaný žiaden doklad o kúpe. Podľa znalkyne nie je možné jednoznačne určiť, či stavebné materiály na predkladaných dokladoch boli použité práve na stavebných prácach vykonaných na nehnuteľnosti - predmete posúdenia. Na pokladničných dokladoch figurujú dokonca aj také stavebné materiály, ktoré vôbec nemohli byť použité pri stavebných prácach tvoriacich predmet znaleckého posúdenia (garážové brány, prahy dverí, krbová pec Romotop Siena). Z dôvodu, že stavebné práce na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXX, k.ú. G. boli vykonané bez projektovej dokumentácie a nebol vyhotovený projekt skutočného vyhotovenia stavieb odborne spôsobilou osobou, nie je podľa znalkyne možné určiť presný rozsah (množstvo) všetkých vykonaných prác a určiť presne druhy použitých stavebných materiálov, ide najmä o práce, ktorých výsledok je zakrytý v iných konštrukciách. Preto množstvo vykonaných prác a druhy použitých materiálov bolo možné určiť len odhadom znalca. Znalkyňa určila odhadom všeobecnú hodnotu stavebných prác (vrátane DPH) a to pokiaľ išlo o práce udržiavacieho charakteru v celkovej výške 19.224,39 eura, práce investičného charakteru v celkovej výške 9.259,34 eura, búracie práce v celkovej výške 379,49 eura, t.j. všeobecná hodnota vykonaných stavebných prác vrátane búracích prác odhadom znalkyne predstavuje sumu 28.863,22 eur, t.j. po zaokrúhlení sumu 28.863 eur.

14. Súd prvej inštancie uviedol, že pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a písomným podaním zo dňa 16.10.2017 vzal žalobu v časti žalovanej sumy 2.168,50 eura s príslušenstvom späť, s čím vyjadrili súhlas aj žalované na pojednávaní dňa 20.11.2017, akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v tejto časti zastavil.

15. Súd prvej inštancie uviedol, že predmetom konania tak zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 14.431,50 eura s príslušenstvom titulom bezdôvodné obohatenie s tým, že podľa tvrdenia žalobcu ide o plnenie na základe právneho dôvodu, ktorým bol družský pomer žalobcu a žalovanej v 1. rade a na tom stojaca dohoda o vykonaní investícií do nehnuteľností žalovaných, ktorý právny dôvod následne odpadol a to zánikom tohto družského pomeru, čím na strane žalovaných vzniklo bezdôvodné obohatenie. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým, a preto sa premlčuje podľa §100 ods. 1 OZ. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej lehote (§107 ods. 1 OZ), ako aj v objektívnej lehote (§107 ods. 2 OZ). Ak sa povinný subjekt premlčacia dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr než objektívne premlčacie lehoty. Vzhľadom na citované ustanovenia, na neoprávnené získané majetkové prospech sa vzťahuje dvojročná subjektívna lehota. V prípade investícií do cudzej nehnuteľnosti premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po vynaložení tej ktorej investície, aby

sa mohol tento počiatok plynutia premlčacej doby presunúť do neskoršieho obdobia, žalobca by musel preukázať existenciu dohody o rekonštrukcii a o investíciách a spôsobe financovania uzatvorenú s vlastníkmi nehnuteľnosti, teda žalovanými, a jeho podiel na tejto rekonštrukcii a investíciách. 16. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadne existencie dohody o rekonštrukcii a investíciách a spôsobe ich financovania, ktorá mala byť uzatvorená medzi stranami sporu. Žalobca nepreukázal uzatvorenie takejto dohody, nepreukázal aká mala byť jeho účasť a podiel na týchto investíciách. Keďže žalobca tvrdil, že požaduje pomernú časť týchto investícií, ktoré boli vynaložené všetkými stranami sporu, následne podľa tvrdenia žalobcu išlo o investície žalobcu a žalovanej v 1. rade, zaťažovalo ho dôkazné bremeno na preukázanie týchto skutočností. Súd dodáva, že základnou povinnosťou strán sporu je povinnosť uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých vyvodzujú svoju procesnú aktivitu (útok alebo obranu) s tým, že každá zo strán, ktorá v spore niečo tvrdí, je povinná tieto skutočnosti dokazovať (dôkazná povinnosť). Strana sporu, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takeého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Súd v tomto smere za irelevantnú považuje skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade bol partnerský vzťah, ktorý označil žalobca ako vzťah druha a družky, od ktorého žalobca odvádza následnú existenciu dohody o rekonštrukcii a investíciách. Žalobca tvrdil, že bola medzi stranami sporu uzatvorená dohoda o rekonštrukcii, o investíciách a spôsobe ich financovania, a preto bol povinný toto svoje tvrdenie súdu preukázať. Len existencia vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade bez ďalšieho nepreukazuje a nezakladá existenciu právneho dôvodu na strane žalobcu pri rekonštrukcii nehnuteľnosti žalovaných. Žalobca existenciu dohody medzi stranami sporu opiera o vyjadrenie žalovanej v 2. rade na pojednávaní dňa 15.01.2013, ktorá podľa žalobcu potvrdila existenciu takejto dohody. V tomto smere však žalovaná v 2. rade žiadnym spôsobom nepotvrdila existenciu dohody o investíciách a spôsobe financovania predmetnej rekonštrukcie medzi stranami sporu, práve naopak žalovaná v 2. rade v rámci tejto výpovede uviedla, že rekonštrukcia sa financovala z úverov, pričom stavebný úver sa splácal z tržieb žalovanej v 1. rade a podiel žalobcu bol v tom, že tieto peniaze z tržieb žalovanej vložil na svoj účet a z toho sa hradil úver. Rovnako tak len skutočnosť, že žalobca splácal z jeho účtu stavebné sporenie na meno žalovanej v 2. rade bez ďalšieho nepreukazuje existenciu takejto dohody ako právneho titulu na strane žalobcu, najmä keď žalované popreli, že splátky stavebného úveru boli hradené z prostriedkov žalobcu. Žalované zhodne tvrdili, že stavebné sporenie na meno žalovanej v 2. rade bolo splácané z prostriedkov žalovanej v 1. rade, ktoré vkladal žalobca na jeho účet s tým, že išlo o prostriedky pochádzajúce z tržieb žalovanej v 1. rade. Napokon sám žalobca v žalobe uvádza, že stavebné sporenia boli zlúčené na meno žalovanej v 2. rade z dôvodu, že táto vykazovala najlepšie príjmové podmienky. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca sa staral aj tržby z prevádzok žalovanej v 1. rade, ktoré prebral, staral sa o chod prevádzok žalovanej v 1. rade, obvykle uhrádzal faktúry, nakupoval tovar, chodil do banky. Žalobca v priebehu konania prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 09.10.2017 začal tvrdiť, že strany sporu uzatvorili dohodu o investíciách a obsahom dohody bol ten že spoločne vykonajú investície do domu a podiel žalobcu bol 1, pričom stavebné sporenia mali prefinancovať a splatiť spoločne so žalovanou v 1. rade, čo fungovalo do septembra 2010. V rozpore s tým sú tvrdenia žalobcu v žalobe, že počas družského vzťahu sa so žalovanou v 1. rade rozhodli, že sú súhlasom matky (žalovanej v 2. rade) vykonať do nehnuteľností investície, stavebné práce boli vykonané na náklady žalobcu a žalovanej v 1. rade s tým, že časť bola hradná zo stavebných sporení a na úhrade splátok na tri stavebné sporenia sa podieľa výlučne sám. Okrem toho v priebehu konania žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu tvrdil, že finančné prostriedky vynaložené sú len časťou investícií, ktoré zahŕňajú jednak materiál a jednak práce (č.l. 456 spisu) a následne tvrdil, že podľa dohody sa mal aj fyzicky zúčastňovať na týchto prácach (č.l. 599 spisu). Podľa žalobcu sporenia, spôsob ich vytvorenia a spôsob ich splácania, preukazuje jeho účasť na celkovej dohode a na financovaní týchto investícií. Súd sa s uvedeným tvrdením žalobcu nestotožňuje a dodáva, že len skutočnosť, že žalobca uhrádzal stavebný úver, bez ďalšieho nepreukazuje existenciu dohody ako právneho titulu. Podľa názoru súdu žalobca neustálil a nepreukázal ani to, z čoho by mala žalovaná suma pozostávať, t.j. nešpecifikoval z čoho suma, ktorá mala predstavovať jeho investície do nehnuteľnosti žalovaných, pozostáva. V priebehu konania ako dôkaz predložil doklady, ktoré boli použité v PSS, a.s. ako zdokladovanie výdavkov k stavebnému sporeniu žalobcu č. 2094469 8 01 (č.l. 40-70), pričom v priebehu konania bolo žalobcom na základe námietok žalovaných uznané, že niektoré položky sú fiktívne, neboli reálne použité na

rodinný dom žalovaných, ale boli použité na zdokladovanie nákladov pre PSS, a.s. (písomne vyjadrenie na č.l. 433 spisu). Navyše tieto doklady podľa názoru nepreukazujú, že boli zakúpené z prostriedkov žalobcu a ani že ide o materiál použitý pri rekonštrukcii nehnuteľnosti žalovaných, najmä keď časť položiek, ktorými preukazoval materiál, ktorú mal zakúpiť do nehnuteľnosti žalovaných, bola už zo strany žalovaných spochybnená a následne časť ich námietok bola žalobcom uznaná. Aj znalkyňa v znaleckom posudku konštatovala, že doklady o nákupe stavebného materiálu, ktoré sú súčasťou spisu, sú nepresné a aj neúplné. Nie je možné jednoznačne určiť, či stavebné materiály na predpokladaných pokladničných dokladoch boli použité práve pri stavebných prácach vykonaných na nehnuteľnosti - predmete posúdenia. Na dokladoch figurujú podľa znalkyne do konca aj také stavebné materiály, ktoré vôbec nemohli byť použité pri stavebných prácach tvoriacich predmet znaleckého posúdenia (napr. garážové brány, prahy dverí, krbová pec Romtop Siena). Navyše žalobca v žalobe tvrdil, že časť jeho stavebného sporenia mala byť použitá na kúpu a montáž dvoch automatických brán na garáž, avšak v konaní bolo preukázané, že tieto nie sú ani vo vlastníctve žalovaných, čo napokon uznal aj sám žalobca. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca v konaní existenciu žiadnej dohody ako právneho titulu nepreukázal, a preto ak žalobca tvrdí, že sa podieľal na investíciách do rekonštrukcie domu žalovaných, ktoré práce boli vykonané v rokoch 2003 -2008, je potrebné tento jeho prípadný nárok na zaplatenie ním požadovanej sumy, a to vo výške 14.431,50 eura, ktorú doposiaľ jednoznačne nešpecifikoval a ani jej výšku nepreukázal, posúdiť ako plnenie bez právneho dôvodu, ktorým môžu byť aj investície vynaložené na cudziu vec v prípade, ak neexistuje právny dôvod. Premlčacia doba tak začala plynúť v roku 2008, kedy boli dokončené stavebné práce, čo zhodne uviedli strany sporu, pričom uplynula v roku 2010 a žaloba bola podaná až dňa 14.08.2012, preto v dôsledku vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaných bolo potrebné žalobu bez ďalšieho zamietnuť. Pre úplnosť súd dodal, keďže žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 15.01.2013 (č.l. 29 spisu) uviedol, že sa podaným návrhom domáha úhrady sumy, ktorú zaplatil titulom stavebného úveru za obdobie od roku 2003 do júna 2009 vo výške 10.500 eur, že premlčaný je aj prípadný nárok žalobcu na vrátenie splátok stavebného úveru vedeného na žalovanú v 2. rade, ktorý podľa tvrdenia žalobcu bol splácaný výlučne z jeho prostriedkov, čo však žalované popreli. Súd poukazuje na to, že podľa tvrdenia žalobcu v žalobe tento mal splácať do júna 2009, na pojednávaní dňa 09.10.2010 prostredníctvom právneho zástupcu tvrdil, že tento mal splácať do 9/2010 a podľa vyjadrenia zo dňa 16.10.2010 mal splácať stavebný úver do 8/2009. V danom prípade ak súd vychádza z výpisu účtu žalobcu vedeného v Tatra banke, a.s., že poslednú úhradu vykonal v septembri 2009, treba nárok na vrátenie sumy zaplateného stavebného sporenia zo strany žalobcu, považovať za premlčaný, keďže právo na plnenie z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa kedy sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil podľa § 107 ods. 1 OZ, t.j. premlčacia doba začala plynúť najneskôr od septembra 2009 a uplynula najneskôr v septembri 2011, pričom žaloba bola podaná na súde až dňa 14.08.2012. Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšku zamietol a nepovažoval za potrebné vo veci vykonať znalecké dokazovanie, ako navrhol žalobca za účelom stanovenia hodnoty nehnuteľností pred vykonaním investícií a po ich vykonaní. Súd tento návrh na doplnenie dokazovania ako nehospodárny a nadbytočný zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ustanovenia § 255 ods. 1, § 256, § 262 ods. 1, ods.2 CSP tak, že žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% dôvodiac tým, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 16.660 eur, s tým, že žalobu v časti sumy 2.168,50 eura zobral späť, v ktorej časti súd konanie pre späťvzatie žaloby zastavil, pričom žalobca zavinil čiastočné zastavenie konania a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol, súd preto zohľadnil na strane žalovaných, že mali úspech nielen v zamietajúcej časti, ale aj v zastavujúcej časti, t.j. úspech žalovaných bol 100%.

17. Vyššie citovaný rozsudok v zákonnej lehote v zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania napadol odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď považoval za irelevantnú tú skutočnosť, že medzi ním a žalovanou v 1. rade bol partnerský vzťah. Práve naopak, táto skutočnosť bola základom všetkého, t.j. ich dohody, že vykonajú do nehnuteľnosti žalovaných investície. V opačnom prípade by nebol žiadny dôvod pre to, aby sa žalované dohadovali s ním o vykonaní týchto investícií a aby sa aj on na týchto investíciách akokoľvek zúčastňoval. Tá skutočnosť, že sa na investíciách (rekonštrukcií) do nehnuteľností aj on zúčastňoval, vyplýva z prednesov všetkých účastníkov sporu, aj keď žalované tvrdia, že tomu tak bolo iba fyzickou prácou a organizačne, nie finančne. On však tvrdí, že jeho účasť bola aj finančná. Základom akejkoľvek jeho účasti na týchto rekonštrukčných prácach bolo teda to, že so žalovanou v 1. rade žili v družskom vzťahu. So žalovanou v 1. rade žili od roku 1995 do konca

septembra 2010 v spoločnej domácnosti ako druh a družka, žili spolu tak ako manželia, so žalovanou v 1. rade obývali poschodie domu, žalovaná v 2. rade bývala na prízemí. Aj keď sa žalovaná v 1. rade najskôr vo výpovedi pokúsila poprieť družský vzťah, nakoniec vo výpovedi priznala také skutočnosti, ktoré jednoznačne o tomto družskom vzťahu medzi nimi svedčia. Žalovaná v 2. rade vo výpovedi dňa 15.01.2013 tento družský vzťah medzi ním a žalovanou v 1. rade jednoznačne potvrdila a uviedla, že ho vnímala ako priateľa svojej dcéry, hovorila mu „zaťko“, čo svedčí o družskom vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade. Žalovaná v 2. rade potvrdila aj tú skutočnosť, že po smrti jej manžela sa oni traja dohodli, že je potrebné vykonať rekonštrukciu. Na rozdiel od súdu tieto skutočnosti vyhodnocuje tak, že medzi nimi ako stranami sporu došlo k dohode o tom, že spoločne vykonajú rekonštrukciu domu s príslušenstvom, na tom základe ju aj začali vykonávať, pričom vo vzťahu k nemu dôvodom akejkolvek jeho účasti na rekonštrukcii bol jeho družský vzťah so žalovanou v 1. rade. Popiera tvrdenie žalovaných, že by jeho účasť na rekonštrukčných prácach spočívala len v ich organizácii a vo fyzickej práci. Aj z vykonaných dôkazov vyplýva jeho finančná účasť a tvrdenia žalovaných, ktoré túto finančnú účasť popierali, zostali nepreukázané. Skutkovo v žalobe aj v ďalších podaniach, najmä v podaní zo 16.10.2017 opísal, ako zabezpečovali financovanie nákladov na rekonštrukciu. Boli založené tri stavebné sporenia v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., jedno na žalovanú v 1. rade, druhé na žalovanú v 2. rade, tretie na H. I. (babku žalovanej v 1. rade). V spise sa nachádza správa PSS zo dňa 04.04.2013, v ktorej je uvedené, aké mali všetci štyria stavebné sporenia, vrátane H. I.. Táto správa a jeho tvrdenia o troch stavebných sporeniach použitých na financovanie investícií potvrdzuje. Podrobne celý postup ako vznikali zmluvy o stavebnom sporení a následne ako boli zlúčené a zostala iba jedna zmluva o medziúvere a stavebnom sporení, s cieľovou sumou 19.917 eur, opísal vo svojom podaní 16.10.2017. Všetky tieto úkony súvisiace so stavebnými sporeniami zabezpečoval v PSS žalobca. Od uzavretej zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere 02.01.2003 sa začali splátky tohto medziúveru a od 01.03.2004 stavebného úveru. Tieto splátky boli vykonávané za dobu od januára 2003 vrátane až do januára 2009 vrátane z jeho súkromného sporozírového účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s., potom od februára 2009 vrátane do septembra 2009 vrátane boli vykonávané z jeho účtu v Tatra banke, a.s. a boli vykonávané z jeho finančných prostriedkov. Jednoznačne popiera tvrdenie žalovaných, že to údajne mali byť finančné prostriedky žalovanej v 1. rade. Toto tvrdenie nie je pravdivé. Boli to finančné prostriedky z jeho podnikania, prevody na tento sporozírový účet boli robené z jeho podnikateľského účtu, ako to vyplýva aj výpisov SLSP. Žalované síce v konaní tvrdili, že tieto splátky boli hradené z finančných prostriedkov žalovanej v 1. rade, čo je nepravdivé tvrdenie a o tejto skutočnosti na podporu svojho tvrdenia neposkytli v konaní žiadne dôkazy. Pokiaľ súd prvej inštancie skutkovo ustálil, že tieto finančné prostriedky pochádzali od žalovanej v 1. rade a že žalobca nepreukázal uhrádzanie stavebného úveru, potom na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa ich dohody na financovanie investícií sa mali zúčastňovať, aj sa zúčastňovali iba on a žalovaná v 1. rade. Aj prevažná časť investícií smerovaná priamo do rodinného domu, šla do priestorov prvého poschodia, ktoré užíval on so žalovanou v 1. rade. Po právnej stránke argumentuje tým, že jeho žaloba stojí na tom, že pôvodný dôvod týchto spoločných investícií, t.j. družský pomer medzi ním a žalovanou v 1. rade a na tom stojaca dohoda o vykonaní investícií zanikla zánikom tohto družského pomeru, keďže dohoda o spoločnom vykonaní investícií stratila význam a zmysel po zániku družského pomeru a jeho odsťahovaní sa z domu. Kvalifikuje to po právnej stránke ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka, keďže išlo o plnenie na základe právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol. Keďže investície smerovali do nehnuteľnosti oboch žalovaných, obohatenie vzniklo na ich strane a ony sú pasívne legitimované v takejto žalobe. Oponuje aj voči argumentom súdu prvej inštancie v bodoch 51. a 52. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že keby aj vynaložil nejaké investície do nehnuteľnosti žalovaných, tieto sú premlčané vzhľadom na vznesenú námietku premlčania. Tento argument súdu chápe ako podporný, keď primárne odôvodnenie rozsudku stojí na neexistencii dohody o spoločných investíciách, čomu oponuje v predchádzajúcich bodoch odvolania. Považuje za preukázanú dohodu o spoločnom vykonaní investícií, v základoch ktorej bola existencia jeho družského vzťahu so žalovanou v 1. rade. Tento družský vzťah a v dôsledku toho aj dôvod pre jeho účasť na investíciách do nehnuteľností žalovaných zanikol koncom septembra 2010, kedy sa so žalovanou v 1. rade rozišli a on sa z nehnuteľnosti žalovaných odsťahoval. Je názoru, že toto bol ten okamih, kedy právny dôvod jeho plnenia odpadol a najskôr od konca septembra 2010 mohla začať plynúť premlčacia lehota na uplatnenie jeho nárokov z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaných. Keďže žalobu podal dňa 14.08.2012, učinil tak v rámci premlčacej lehoty, takže námietka premlčania je nedôvodná. V súvislosti s touto argumentáciou poukázal aj na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 548/2015. Vzhľadom na judikatúru, ktorá medziasom v otázke akým spôsobom sa má vyčísliť výška pohľadávky z bezdôvodného obohatenia, zaujala stanovisko, domnieva sa, že tým správnym spôsobom akým treba túto pohľadávku bezdôvodného obohatenia zisťovať, je zistenie

hodnoty nehnuteľností, do ktorých sa tieto hodnoty investovali, a to v stave pred ich vykonaním a po ich vykonaní a rozdiel takto zistený (zhodnotenie) predstavuje pohľadávku z bezdôvodného obohatenia, resp. jeho časť. V tomto konkrétnom prípade by išlo len o polovicu takto zistenej hodnoty, keďže na vykonaní týchto investícií sa zúčastňovali on spoločne so žalovanou v 1. rade. Toto bol dôvod, pre ktorý urobil dôkazný návrh, navrhol vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, oceňovanie nehnuteľnosti, ktorého úlohou by bolo zistiť všeobecnú cenu nehnuteľnosti žalovaných pred začiatkom vykonávania investícií ním a žalovaným v 1. rade do nich a všeobecnú cenu týchto nehnuteľností po vykonaní týchto investícií s prihliadnutím na ich vykonanie. Pokiaľ súd prvej inštancie jeho návrh na doplnenie znaleckého dokazovania zamietol, pochybil, keďže tento dôkaz na zistenie úplného skutkového stavu je potrebný. Súd prvej inštancie teda nevykonal navrhnutý dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností.

18. Žalované v 1. a 2. rade sa vyjadrili k odvolaniu žalobcu. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal im náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedli, že súd vykonal všetky potrebné navrhované dôkazy vo vzťahu k predmetu sporu a žalobcom navrhnuté ďalšie znalecké dokazovanie považujú za nadbytočné, nakoľko toto dokazovanie už nepreukáže žiadne nové skutočnosti. Žalobca od podania žaloby opiera svoj nárok o existenciu „družského vzťahu“ medzi ním a žalovanou v 1. rade. V tomto prípade však žaluje aj matku žalovanej v 1. rade, teda podielovú vlastníčku predmetnej nehnuteľnosti. V tomto prípade teda nemožno právny nárok odvodzovať od existencie „družského vzťahu“ medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade aj vo vzťahu k žalovanej v 2. rade. Žalobca ďalej svoj právny nárok odvodzoval od existencie dohody medzi ním a žalovanými, ktorá však nikdy neexistovala a žalobca v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno ohľadom existencie takejto dohody o rekonštrukcii a investíciách a o spôsobe ich financovania. V priebehu konania odzneli výpovede žalovaných, z ktorých jednoznačne vyplýva, že rekonštrukcia nehnuteľnosti bola financovaná z tržieb žalovanej v 1. rade, sám žalobca túto skutočnosť potvrdil, keď uviedol, že 15 rokov mal dispozičné právo k účtom žalovanej v 1. rade, sám preberal tržby na prevádzkach žalovanej v 1. rade, tieto vkladal do banky a následne si robil prevody na svoj účet, z ktorého potom uhrádzal splátky úveru. Žalobca sám potvrdil tvrdenia žalovaných v spore. Žalobca zobral žalobu v časti späť z dôvodu, že bolo jednoznačne preukázané, že investície, ktoré mali vykonať, boli investované do majetku iných osôb ako sú práve žalované. Žalobca ďalej preukazoval svoje investície rôznymi dokladmi o nákupe materiálu, stavebných prvkov a iných komponentov na realizáciu rekonštrukcie nehnuteľnosti. Znaleckým posudkom č. 63/2017 vypracovaným znalkyňou Ing. Katarínou Vyšehradskou bolo preukázané, že doklady o nákupe materiálu, ktoré predložil žalobca sú nepravdivé a jednotlivé položky z uvedených dokladov sa v predmetnej nehnuteľnosti nenachádzajú a nikdy neboli na realizáciu rekonštrukcie predmetnej nehnuteľnosti použité. Je teda zrejmé, že žalobca úmyselne predložil doklady o kúpe, ktoré s predmetnou nehnuteľnosťou nemali nič spoločné a sám uviedol, že v rámci týchto dokladov predložil aj doklady o kúpe materiálu, krbovej pece a iných, ktoré sú zabudované v dome jeho rodičov, prípadne jeho sestry. Na záver k predloženým dokladom o kúpe uvádzajú, že žalobca ani v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno, že by práve on financoval kúpu predmetných položiek v rámci predložených dokladov. Financovanie rekonštrukcie bolo realizované prostredníctvom stavebného sporenia, ktoré však nikdy nebolo evidované na žalobcu. Išlo o zlúčenie troch stavebných sporení na meno žalovaných v 1. a 2. rade a H. I.. Zlúčené stavebné sporenia zneli na meno Q. V. z dôvodu, že vykazovala najlepšie príjmové podmienky. Uvedené vyplýva priamo z návrhu žalobcu z 10.08.2012. Ide o jednoznačný dôkaz, že rekonštrukcia bola financovaná výlučne z prostriedkov stavebného sporenia, ktoré zneli na meno žalovaných. Tak ako vyplýva z podania žalobcu zo dňa 16.10.2017, mal celkovo uhradiť 10.827,82 eur. Je teda zarážajúce, že žaluje sumu 16.600 eur po čiastočnom späťvzati žaloby 14.431,50 eur, ktorá nie je riadne zdokumentovaná. Ide o vymyslenú sumu, najskôr podloženú dokladmi, ktoré boli použité v PSS na zdokladovanie výdavkov, pričom časť týchto dokladov bolo preukázané, že neboli použité v nehnuteľnosti žalovaných, teraz žalobca zase predkladá a poukazuje na zaplatené splátky v PSS z jeho podnikateľského účtu. Stotožňujú sa so závermi súdu prvej inštancie v tom, že právny nárok žalobcu je premlčaný. Vzhľadom na dĺžku konania, ako aj rozdielne tvrdenia žalobcu v jeho vyjadreniach, považujú žalobu za účelovú. Podľa ich názoru neexistuje žiadny právny titul, na základe ktorého by žalobca mal nárok na sumu, ktorú požaduje svojou žalobou.

19. Žalobca sa vyjadril k podanému vyjadreniu žalovaných v 1. a 2. rade. Uviedol, že žalované vo svojom vyjadrení skresľujú jeho prednesy o družskom vzťahu so žalovanou v 1. rade a o existencii dohody o vykonaní investícií. Základom tohto ich konania všetkých troch bola práve tá skutočnosť, že žil so žalovanou v 1. rade v družskom vzťahu. Obývali dom tak, ako opísal, tento si už žiadal investície, na ktorých sa preto po smrti manžela žalovanej v 2. rade spoločne dohodli. Tým základným motívom

teda bolo to, že bol to družský vzťah, dom nevyhovoval, preto nasledovala dohoda ich všetkých troch o investíciách. Právny nárok voči žalovanej v 2. rade neodvodzuje teda od existencie družského vzťahu so žalovanou v 1. rade, odvodzuje ho od dohody o vykonaní investícií, ktorú urobili všetci traja. Jeho družský vzťah so žalovanou v 1. rade a následne jeho zánik má nepochybne dopad aj na jeho právny vzťah so žalovanou v 2. rade v tom, že aj vo vzťahu k nej zánik tohto základu (družského vzťahu) mal ten dôsledok, že aj vo vzťahu k nej zanikla dohoda ako dôvod vykonania investícií. Tvrdenie o neexistencii takejto dohody je popieraním dôkazov, ktoré sa v spise nachádzajú a ktoré zosumarioval v bodoch 2. a 3. odvolania. Nepravdivé je tvrdenie žalovaných, že by robil z tržieb žalovanej v 1. rade prevody na svoj účet a z nich hradil splátky úveru. K tejto otázke sa vyjadroval v podanom odvolaní, na svojom tvrdení trvá. Splátky úveru (prípadne medziúveru) boli vykonávané za dobu od januára 2003 vrátane až do januára 2009 vrátane z jeho súkromného sporožirového účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. a od februára 2009 vrátane do septembra 2009 vrátane z jeho účtu v Tatra banke, a.s. a boli vykonávané z jeho finančných prostriedkov. Jednoznačne popiera tvrdenie žalovaných, že to údajne mali byť finančné prostriedky žalovanej v 1. rade. Boli to finančné prostriedky z jeho podnikania. Prevody na tento sporožirový účet boli robené z jeho podnikateľského účtu, ako to je aj vidno na výpisoch SLSP. Žalované k svojim tvrdeniam v priebehu konania neposkytli žiadne dôkazy. Nie je podstatná tá skutočnosť, na koho zneli jednotlivé stavebné sporenia, ktoré potom boli zlúčené do jedného stavebného sporenia. Podstatná je skutočnosť pôvodnej, základnej dohody o vykonaní investícií a následné financovanie splátok stavebného úveru (medziúveru). K námietke premlčania jeho právneho nároku sa vyjadril v bode 5. odvolania a argumentoval aj rozhodnutím Ústavného súdu SR v obdobnej veci, prečo nárok nemôže byť premlčaný. Pokiaľ ide o spôsob ustálenia výšky jeho pohľadávky z dôvodu bezdôvodného obohatenia žalovaných, argumentoval v bode 6. odvolania, prečo je na zistenie jej výšky potrebný znalecký dôkaz .

20. Podľa § 470 ods.1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

21. Podľa § 470 ods.2 zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len CSP) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

22. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý zákon zrušil OSP a ustanovil, že platí aj pre (dovtedy) začaté konania (princíp okamžitej aplikovateľnosti), keď účinky úkonov dovtedy učených podľa OSP zostávajú zachované.

23. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa všetky náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodne podané, preto je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods.1 CSP.

24. Podľa § 389 ods.1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

25. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

26. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

27. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Obsahom základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy je právo,

aby vec účastníka konania bola prerokovaná verejne, v jeho prítomnosti a v primeranej lehote, ako aj to, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Znenie tohto článku zároveň limituje možnosť vylúčenia verejnosti, a to len za podmienok uvedených v zákone. Právo na spravodlivý proces v sebe zahŕňa právo na prístup k súdu a pripájajú sa k nemu záruky ustanovené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu súdu a vedenie konania. To všetko v súhrne zakladá právo na spravodlivé prerokovanie veci. Právo na spravodlivý proces implikuje pre všetky strany právo zoznámiť sa pri konaní s každým dokladom alebo návrhom predloženým súdom druhou stranou a možnosť sa k nemu vyjadriť. Právo, aby bola vec prerokovaná spravodlivo, je jednou zo zložiek práva na spravodlivé súdne konanie. Právo na spravodlivé súdne konanie v sebe zahŕňa princíp rovnosti zbraní (rozhodnutie vo veci Monnel a Morris c. Spojené kráľovstvo z 2. marca 1987, séria A, č. 115, s. 23, § 62), princíp kontradiktórneho prerokovania veci (rozhodnutie vo veci Mantovanelli c. Francúzsko z 28. apríla 1991, séria A, č. 211, s. 27, § 67), právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (rozhodnutie vo veci Van de Hurk c. Holandsko z 30. novembra 1987, séria A, č. 127-B, s. 35, § 53) a právo byť prítomný na konaní a osobne sa vyjadriť k svojej záležitosti. Z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkazovými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie vo veci Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30).

30. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu.

31. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd - neaplikoval príslušnú právnu normu, t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, - aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, - obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo - správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

32. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, alebo predpokladom „dotvorenia“ skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany, či prostriedkami procesného útoku.

33. Vyhodnotenie potencionálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonania je úlohou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdávať od želanej a možnej miery zistenia skutkového stavu.

34. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok sporu, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Procesnoprávnym následkom neunesenia dôkazného bremena stranou sporu je jej neúspech v spore. Pod vyhodnotením dôkazov je treba rozumieť aj zhodnotenie absencie dôkazov vedúcej k neuneseniu dôkazného bremena. Ak súd rozhoduje v situácii dôkaznej núdze, dopad, neúspech sa pričíta strane sporu, na ktorej leží podľa predpisov hmotného práva dôkazné bremeno, zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva. Rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musí strana sporu preukázať, zásadne určuje hmotnoprávna norma, ktorá je na sporný vzťah aplikovaná. Z nej potom vyplýva i to, kto je nositeľom dôkazného bremena, teda ktorá strana sporu je povinná stanovený okruh skutočností preukázať.

35. Predmetom konania je žaloba zo dňa 14.08.2012, ktorou sa žalobca domáhal zaplata sumy vo výške 16 600 eur titulom bezdôvodného obohatenie (plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol) na skutkovom základe, že asi od roku 1995 do septembra 2010 žili v spoločnej domácnosti so žalovanou v 1. rade (jednalo sa o vzťah druhá a družky, chceli spolu v budúcnosti uzatvoriť manželstvo) v rodinnom dome súp. č. 428 v Nitre, v podielovom spoluvlastníctve žalovaných v 1.a 2. rade (žalovaná v 2. rade je matkou žalovanej v 1. rade) každej v 1-ici k celku, ktorá nehnuteľnosť spolu so súvisiacimi nehnuteľnosťami je zapísaná na LV č. XXXX kat. úz. G. (žalovaná v 1. rade je podielovou spoluvlastníčkou od 14.12.1999 titulom dedičstva po zomr. otcovi, manželovi žalovanej v 2. rade). Po smrti otca žalovanej v 1. rade a manžela žalovanej v 2. rade užívali poschodie rodinného domu žalobca a žalovaná v 1. rade až do konca septembra 2010 a žalovaná v 2. rade užívala prízemie rodinného domu. V čase spolužitia so žalovanou v 1. rade sa so žalovanou v 1. rade rozhodli, aj so súhlasom žalovanej v 2. rade, vykonať investície do rodinného domu (rekonštrukcia rodinného domu) a do vykonania vonkajších úprav. Stavebné práce boli vykonané v rokoch 2003 až 2008 a boli vykonané na náklady žalobcu a žalovanej v 1. rade. Pozostávali najmä z nasledovných prác: v rodinnom dome osadenie nových podláh, dlažieb, sadrokartónu, vystierkovanie vnútorných stien, zateplenie domu,

vrátane povrchovej úpravy, nové rozvody elektriny na poschodí, nové ústredné kúrenie na poschodí, oplechovanie strechy, nové plastové okno na šatníku, vnútorné zateplenie šatníka, osadenie zámkovej dlažby a svahovačov, vybudovanie záhradného altánu, oplotenie od ulice (tvárnice), oplotenie s drevenou výplňou, nová kovaná bránka k oploteniu, oprava bazénu laminátom, vybetónovanie a vydláždenie bazénu, rekonštrukcia kanalizácie, obloženie schodov korkom. Časť nákladov bola hradená z troch stavebných sporení (zo stavebných sporení žalovanej v 1. rade, žalovanej v 2. rade a starej matky žalovanej v 1. rade H. I. založené každé na sumu 200 000 Sk, spolu 600 000 Sk), ktoré boli zlúčené do jedného stavebného sporenia na meno žalovanej v 2. rade, pričom ešte pred ich zlúčením vložili v roku 2002 žalobca a žalovaná v 1. rade na stavebné sporenie spoločné peniaze a to sumu 3x100 000 Sk (polovica cieľovej sumy). Splátky stavebného sporenia po ich zlúčení v roku 2003 splácal zo svojich finančných prostriedkov zo svojho účtu na účet PSS žalobca až do júna 2009, celkom zaplatil sumu 10 500 eur. Žalobca mal stavebné sporenie založené v roku 2002, po nasporení sumy 100 000 Sk mu bol poskytnutý úver 100 000 Sk, spolu sumu 200 000 Sk použil v rokoch 2003 až 2008 na kúpu, montáž automatických brán v hodnote 71 800 Sk v auguste 2007 a zvyšok použil na dokončovacie práce na rodinnom dome a jeho okolí, napr. oplotenie. V septembri 2010 sa vzťah medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade (vzťah druhá a družky) skončil, žalobca sa z rodinného domu žalovaných odsťahoval, čím zanikol právny dôvod týchto spoločných investícií. Na pojednávaní konanom dňa 15.01.2013 právny zástupca žalobcu uviedol, že predmetom sporu je náhrada za časť investícií vynaložených žalobcom do nehnuteľností žalovaných v rokoch 2003-2008 uvedených v žalobe. Dohoda medzi všetkými stranami sporu (trojdohoda) sa vzťahovala na vykonanie investícií, na ich financovanie. Námietku premlčania uplatnenú žalovanými v 1. a 2. rade v spore považoval za nedôvodnú, keďže dôvod predmetnej dohody zanikol zánikom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (druh a družka) v septembri 2010. Žalobca vo výpovedi uviedol, že v roku 2003 sa tri stavebného sporenia zlúčili do jedného s cieľovou sumou 600 000 Sk, na toto stavebné sporenie vložili so žalovanou v 1. rade ako spoločne nasporené prostriedky sumu 300 000 Sk (polovica cieľovej sumy) a do sumy 600 000 Sk bol poskytnutý úver žalovanej v 2. rade, ktorý úver žalobca splácal sám do júna 2009. Konečnú zostatkovú hodnotu uhradila žalovaná v 2. rade. Z úveru sa financovala rekonštrukcia poschodia rodinného domu, kuchyňa na prízemí a vonkajšie úpravy. Mal založené stavebné sporenie v roku 2002, na ktorom mal nasporenú sumu 100 000 Sk a po poskytnutí úveru 100 000 Sk, investoval do predmetnej nehnuteľnosti sumu 200 000 Sk, ktorý úver splácal zo svojho osobného účtu. Dohoda v rodine bola taká, že brat žalovanej v 1. rade si nebude robiť nárok z dedičstva predmetných nehnuteľností, za čo mu investovali do opravy jeho garáží. Žalovaná v 1. rade uviedla, že jej vzťah so žalobcom nebol vzťahom druhá a družky, boli priatelia. Podnikala od roku 1996, žalobcu zamestnávala asi rok, až do roku 2010 jej pomáhal v podnikaní. Žalobca mal dispozičné oprávnenie s jej platobnými kartami, mal prístup k jej účtom, chodil za ňu do banky, disponoval s jej zvyšnými platbami z tržieb, staral sa o finančné záležitosti spojené s jej podnikaním. Splátky zo stavebného úveru boli realizované z týchto peňažných prostriedkov tak, že žalobca si zobral časť z tržby, túto vložil na svoj účet a z toho sa realizovala splátka úveru. Prostriedky zo stavebného úveru sa čiastočne použili na rekonštrukciu. Neexistovala žiadna dohoda, ktorú uvádza žalobca. Pokiaľ ide o investície, existovala dohoda medzi žalobkyňou v 1. rade a žalobkyňou v 2. rade, dať dokopy dom, aby bol obytný. Rekonštrukcia bola financovaná zo stavebných sporení, z ďalších dvoch úverov žalovanej v 2. rade z VÚB, a.s. (150 000 Sk, 81 340 Sk). Stavebný úver sa splácal z jej finančných prostriedkov z jej podnikania. Žalobca sa podieľal na rekonštrukcii tak, že pomáhal robotníkom, dohliadal na robotníkov. Finančne sa na rekonštrukcii nepodieľal. Nevie o stavebnom sporení žalobcu. Založenie a spájanie stavebných sporení uvádzaných žalobcom vybavoval žalobca. Žalobca si v čase keď boli rozídení, vybral z jej účtu sumu 2.600 eur dňa 13.09.2010. Súhlasila s rozsahom investícií uvedeným v žalobe, avšak sumy vyčíslené mimo žaloby mala za premrštené. Žalovaná v 2. rade vo výpovedi uviedla, že v roku 1995 sa k nim žalobca nasťahoval, vnímala ho ako priateľa dcéry, hovorila mu zaťko. Žalobkyňa od roku 1996, kedy manžel žalovanej v 2. rade kúpil žalovanej v 1. rade obchod, podnikala, žalobca jej pomáhal, robil jej účtovníctvo. Po smrti manžela sa všetci traja dohodli, že je treba rekonštruovať, že si zoberú pôžičku, okrem stavebných sporení mali peniaze z dedičstva, ona mala dve pôžičky. Financovala stravu robotníkom. Posledné čo sa robilo v roku 2008, bol plot od ulice. K rozsahu investícií nemala výhrady. Rekonštrukcia sa financovala z úverov. Pokiaľ ide o splácanie, žalobca chodil každý deň pre tržbu. Žalobca mal dva obchody, to mu financovala žalobkyňa v 1. rade, lebo len začínal. Žalobca u nich býval 15 rokov, neplatil za stravu a ubytovanie. Nevie o stavebnom sporení žalobcu. Žalobca sa podieľal na rekonštrukcii tak, že prostriedky z tržby žalovanej v 1. rade vložil na svoj účet a z toho hradil úver. Rekonštrukcia domu začala na jar roku 2005, skončila v roku 2006. V rokoch 2007-2008 sa robil plot. Žalobca a žalovaná sa rozišli prvý septembrový týždeň v roku 2010. Právny zástupca žalovaných bol názoru, že právny nárok žalobcu je nejasný, neurčitý, uplatnil

námietku premlčania uplatneného právneho nároku s poukazom na dôvody žaloby v tom, že rekonštrukcia bola skončená najneskôr v roku 2008 a posledná splátka bola v júni 2009. Právny zástupca žalobcu v písomnom podaní zo dňa 21.02.2013 označeným ako Dôkazný návrh tiež uviedol, že financie z prvého úveru žalovanej v 2. rade (150 000 Sk) boli použité do rekonštrukcie, druhý úver nebol použitý na rekonštrukcii. Staral sa o obchod žalovanej v 1. rade, keďže táto poobede už nerobila, mala tam predavačku, na záverečnú zobral doklady a tržby a tieto doma odovzdal žalovanej v 1. rade. Z týchto peňazí potom žalovaná v 1. rade platila jednotlivé faktúry (resp. obvykle tieto platby robil on) a zvyšok si nechávala. Nie je pravdou, že by z týchto jej financií mali byť financované platby na stavebné sporenie. Žalovaná v 1. rade mala obchod s potravinami, ktorý začal fungovať od októbra 1996, asi od roku 2005 mala tiež novinový stánok. Žalobca mal obchod s potravinami od začiatku roku 1997 a od roku 2002 tiež novinový stánok. Ich tržby boli približne rovnaké, on nepotreboval vkladať jej financie na jeho účet za účelom splátok úveru. Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade v písomnom vyjadrení zo dňa 02.05.2013 uviedol, že zhrnul vyúčtovanie nákladov žalobcu pod bodmi 1. až 50., pri položkách 6.,7. - garážová brána a pohon uviedol, že vlastníkom garážových brán je Q. V., pri položke 15. prah- 4ks uviedol, že v predmetnej nehnuteľnosti sa prahy nenachádzajú, pri položke kameň Versailles obklad 4m², adresa odberateľa podľa faktúry- žalobca, Y. XX, K. uviedol, že ak by aj materiál bol použitý na vonkajšie oplatenie, žalobca pred nákupom materiálu dňa 05.09.2008 vybral z účtu žalovanej, kde mal dispozičné právo sumu 25 000 Sk a dňa 31.10.2008 sumu 30 000 Sk. Dňa 28.02.2007 vybral z účtu žalovanej sumu 14 000 Sk a dňa 30.07.2007 sumu 90 000 Sk, o použití ktorých finančných prostriedkov nemá žalovaná vedomosť. Po ukončení spoločného bývania neoprávnene vybral z účtu žalovanej dňa 13.09.2010 sumu 2 600 eur (ktoré boli zaslané na účet žalovanej za stravné lístky stravovacími spoločnosťami), pri položke 25 uviedol, že krbová pec sa v dome nenachádza, bola použitá v dome rodičov žalobcu, žalobca neoprávnene použil tento finančný doklad na zvýšenie nákladov pri rekonštrukcii nehnuteľnosti žalovaných, pri položke 42. dlažba Grande 30 uviedol, že dlažba o tomto rozmere sa v dome nenachádza, k položke 53 Itong P2-500 uviedol, že materiál tohto druhu nebol pri rekonštrukcii použitý, v žiadnom prípade v decembri 2008, keď vnútorné úpravy boli ukončené v roku 2005. Špecifikoval tiež ďalšie výhrady k uvedeným položkám a predloženým dokladom a to na nákup materiálu Bau Kleber v dátume 6/2007 do 12/2008 v množstve 250 kg s tým, že v tomto období obklady a dlažby nekladli. Nesúhlasil ďalej so zakúpením lepidla na obklady a dlažby Quarz Flex v období 8/2008 -10/2008 275 kg, betónu B20 v období 5/2007-7/2008 1320 kg, lepidla na dlažbu 25 kg v období 5/2007-7/2008 825 kg. Uviedol, že podľa kalkulácie žalobcu spotreboval v období 5/2007-10/2008 materiál na uloženie 1 135 m² obkladu a dlažby a pri rekonštrukcii domu bola položená dlažba v jednej miestnosti o rozlohe 51,35 m² v roku 2005. Žalobca mal založené vlastné stavebné sporenie, o ktorom žalovaná nemala vedomosť, na ktoré ukladal peniaze zo svojej podnikateľskej činnosti aj prevodmi z účtu a na uvedený účet ukladal peniaze z podnikateľskej činnosti žalovanej, keď denne preberal tržby zo všetkých prevádzok, pričom tržby z prevádzok žalovanej v 1. rade boli omnoho vyššie ako tržby žalobcu. Ďalej uviedol, že žalobca po celú dobu neprispieval na spoločnú domácnosť, aj drobné nákupy si nechal preplácať, posielal len platby za kúrenie. Z listu stavebnej sporiteľne ku kópiám účtovných dokladov vyplýva, že žalobca pri podaní na súd použil podklady k svojmu stavebnému sporeniu, z ktorého žalované nečerpali finančné zdroje na rekonštrukciu nehnuteľnosti, uvedený materiál bol použitý pri rekonštrukcii rodičovského domu žalobcu a pri stavbe domu jeho sestry. Po odchode žalobcu si tento zakúpil rodinný dom. Počas spoločného bývania si zakúpil osobný automobil, ktorého leasingové splátky boli splácané tiež zo spoločných príjmov. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení zo dňa 17.09.2013 uviedol, že je pravdou, že v zozname dokladov aj s ich fotokópiami, ktoré mu zaslala PSS listom zo dňa 27.07.2011 č. stavebného sporenia 2094469801 je niekoľko dokladov na výdavky, ktoré reálne neboli urobené na rodinný dom žalovaných z dôvodu, že časť materiálu si obstarali iným spôsobom, bez dokladu, takže niektoré doklady potom použili na zdokladovanie nákladov pre PSS, hoci do tohto rodinného domu vynaložené neboli. Ďalej uviedol ku garážovým bránam plus pohon pod položkami 6.,7., že vlastníkom garáží je Q. V.. Uviedol, že prahy pod položkou 15 boli v dome vymieňané ešte skôr, čo z dokladu vyplýva. Kameň Versailles pod položkou 25 bol použitý na oplatenie domu žalovaných od ulice. Výbery z účtu v dňoch 05.09.2008 a 31.10.2008 nemajú si zakupovaným materiálom súvis. Nie je pravdou, že by žalovaná v 1. rade nemala vedomosť o stavebnom sporení žalobcu z 01.05.2002, keďže bola na tomto sporení ručiteľom. Poprel nedôvodnosť výberu z účtu žalovanej v 1. rade v dňoch 28.02.2007, 30.07.2007, 13.09.2010, keď stravné lístky posielali stravným spoločnostiam spoločne za ich oboch a rozišli sa na konci septembra 2010. K položke 26. krbová pec uviedol, že táto nie je v dome žalovaných, tento doklad použil so súhlasom žalovaných na zdokladovanie nákladov pre PSS. K položkám 42.,53. uviedol, že obdobne je možné, že rovnako boli doklady použité iba pre PSS na zdokladovanie čerpania. Materiál Bau Klember v dátume 06/2007, 12/2008 v množstve

250 kg bol zakúpený a použitý na steny základov oplotenia. Doklady na lepidlo Quartz flex a lepidlo na dlažbu 25 kg boli tiež použité iba na vydokladovanie nákladov. Betón B20 bol použitý na rekonštrukciu príslušenstva domu a to oplotenia. Jeho sestra skolaudovala dom ešte v roku 2003. Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade v písomnom podaní zo dňa 28.10.2013 uviedol, že žalobca sa vyjadril krátko po odsťahovaní, že si nenárokoval na nič, okrem svojich osobných vecí a až po niekoľkých mesiacoch podal žalobu. Po odsťahovaní si kúpil rodinný dom. Sám žalobca vo vyjadrení priznáva, že množstvo položiek, za ktoré v žalobe požadoval finančnú kompenzáciu bolo uvedených neoprávnene a pri rekonštrukcii domu neboli použité. Žalobca v uvedenej dobe vybral z účtu žalovanej sumu 25 000 Sk dňa 05.09.2008, 30 000 Sk dňa 31.10.2008 a žalované nemajú vedomosť o dôvode ich výberu a ich použitia. Rovnako je to pri výberoch súm 14 000 Sk dňa 28.02.2007 a 90 000 Sk dňa 30.07.2007. Betón pri rekonštrukcii oplotenia bol podľa výpočtov použitý cca 0,7 m³, nie ako tvrdí a predkladal dôkazy žalobca na 66 m². Ak by pripustili, že sa oplotenie vyrovnávalo z oboch strán, celková plocha by činila 38,4 m², žalobca však predložil doklady na použitý materiál na 750 m² povrchu. Žalobca tržby žalobkyni nedovzdával. Žalobca priznal, že použil výpisy PSS z jeho účtu stavebného sporenia, na ktorý žalované nemali prístup a priznáva, že na tomto výpise sú doklady za stavebný materiál, ktorý pri rekonštrukcii domu nebol použitý. Nie je pravdou, že žalované uvádzali nevedomosť o účte stavebného sporenia č.209446801/5900, ale o účte stavebného sporenia č. 2094469502/5900, na ktorý odchádzali trvalé príkazy v sume 2 000 Sk mesačne. Žalovaná v 2. rade podpísala dňa 25.02.2009 zmluvu na spotrebný úver v sume 2 700 eur, ktorú sumu následne v hotovosti odovzdala žalobcovi k financovaniu tretej prevádzky. Splácanie pôžičky bolo zo spoločných prostriedkov, žalobcu túto prevádzku predal dňa 13.04.2011 za sumu 2 000 eur a finančnú hotovosť z predaja si nechal. Na pojednávaní dňa 05.11.2013 právny zástupca žalobcu navrhol doplnenie dokazovania znalcom na určenie hodnoty investícií do nehnuteľností žalovaných v 1.a 2. rade, keď presná výška investícií bude ustálená znalcom a následne bude ustálený súdom podiel žalobcu na investíciách. Ďalej uviedol, že z výsluchu žalovanej v 2. rade je možné vyodiť, že žalobca a žalovaná v 1. rade spolu žili vo vzťahu, ktorý možno prirovnať manželskému vzťahu, ako i to, že existovala dohoda o tom, že nehnuteľnosť sa pôjde rekonštruovať. Právny zástupca žalovaných v 1.a 2. rade uviedol, že popiera tvrdenie žalobcu o množstve použitého materiálu na rekonštrukciu a znalec posúdi rozsah investícií do nehnuteľnosti a predpokladané množstvo použitého materiálu, aj s poukazom na vyjadrenie žalobcu, že niektoré položky boli fiktívne a použité za účelom zdokladovania výdavkov pre PSS. Žalobca a žalovaná v 1. rade nezdieľali spoločnú domácnosť, ich vzťah nemožno nazvať vzťahom druhu a družky, náklady sa medzi nimi nedelili na polovicu. Žalobca doposiaľ žalobný návrh riadne nevyčísľil, predložené dôkazy žalobcom pozostávajú najmä z pokladničných dokladov v držbe žalobcu, ktoré nemožno považovať za dôkaz na určenie výšky hodnoty investícií do nehnuteľnosti, ani držba pokladničných dokladov nepreukazuje, že ich žalobca zaplatil a samotné vyjadrenie žalobcu, že niektoré položky vyradil zo zoznamu, svedčia o jeho úmyselnom zavádzaní súdu. Na pojednávaní dňa 03.04.2014 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca nepožaduje zhodnotenie nehnuteľností, ani vložené finančné prostriedky, požaduje pomernú časť investícií, ktoré zahŕňajú prácu a materiál, ktoré boli do nehnuteľnosti žalovaných vložené po dohode strán sporu všetkými stranami sporu, čomu nasvedčujú preukázané okolnosti spoluzitia žalobcu a žalovanej v 1. rade. Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade uviedol, že žalobca vybral z účtu žalovanej 1. rade skoro 8 000 eur, ktoré použil pre svoju potrebu. Stavebný materiál použitý a zdokladovaný žalobcom bol v sume 2 700 eur. Žalobca peniaze prevzaté z tržieb od zamestnancov žalovanej v 1. rade nikdy neodovzdal žalovanej v 1. rade. Žalované súhlasili so znaleckým dokazovaným z dôvodu, že sa rekonštruovalo približne 55 m² obytnej plochy, pričom žalobca požaduje náhradu za stavebný materiál, ako by sa rekonštruovalo 1.300 m². Podiel práce žalobcu považovala žalobkyňa v 1. rade za podiel do spoločného vzťahu, nakoľko spolu žili v spoločnej domácnosti a žalobca žiadnym spôsobom neprispieval na spoločnú domácnosť, ani na stravovanie.

36. Súd prvej inštancie vo veci uznesením č.k.7C/114/2012-465 zo dňa 01.10.2014 ustanovil znalkyňu Ing. Katarínu Vyšehradskú, znalkyňu z odboru stavebníctvo, odvetvia odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác a uložil znalkyni úlohu, určiť všeobecnú (trhovú) hodnotu investícií vykonaných do nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. G., obec a okres K., zapísanej v KN vedenom OÚ K. na LV č. XXXX ako stavba - dom súp. č. XXX na pozemku parc. č. XXXX v období rokov 2003-2008. Znalkyňa vypracovala znalecký posudok č. 63/2017 zo dňa 19.05.2017. V rekapitulácii všeobecnej hodnoty stavebných prác uviedla, že stavebné práce vykonané na nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX pre kat. úz. G., obce K. boli rozdelené do dvoch skupín: 1) práce charakteru udržiavacích prác, ktoré s búracími prácami mali hodnotu celkom 19 603,88 eur a 2) práce investičného charakteru celkom v hodnote 9 259,34 eur. V záveroch znaleckého posudku uviedla, že všeobecnou hodnotou investícií v tomto prípade sa rozumie všeobecná hodnota stavebných prác vykonaných

na nehnuteľnosti tvoriacej predmet posúdenia v rozhodujúcom období vrátane všeobecnej hodnoty zabudovaného stavebného materiálu. Na spornej nehnuteľnosti a na jej príslušenstve v rozhodujúcom období boli vykonané stavebné práce investičného charakteru (výstavba a zriadenie nových stavieb) a stavebné práce udržiavacieho charakteru (úprava a rekonštrukcia stávajúcich stavieb). Práce boli vykonané postupne svojpomocne bez technickej dokumentácie a bez stavebného povolenia, príp. potrebného ohlásenia stavebnému úradu. Presný termín vykonania jednotlivých stavebných prác nebolo možné zistiť ani z obsahu spisu, ani na základe výsledkov miestnej obhliadky. Vzhľadom na dlhý termín vykonania stavebných prác (72 mesiacov) dátum rozhodujúci pre dohad hodnoty investícií - stavebných prác bol určený znalcom v priemere na január 2006 (36 mesiacov po januári 2003). Z dôvodu, že stavebné práce na nehnuteľnosti tvoriacej predmet znaleckého posúdenia boli vykonané bez projektovej dokumentácie a ani po dokončení rekonštrukčných prác nebol vyhotovený ich projekt skutočného vyhotovenia odborne spôsobilou osobou, presný rozsah (množstvo) vykonaných práce a druhy použitých stavebných materiálov bolo možné určiť len odborným odhadom znalca. Všeobecná hodnota stavebných prác (vrátane dane z pridanej hodnoty) vykonaných na predmete posúdenia k rozhodujúcemu termínu bola určená odborným odhadom: - čiastočná rekonštrukcia a modernizácia domu so súp. č. XXX a jeho prístavby, šatníka 5 535,43 eur, - zateplenie fasády domu a jeho prístavby, šatníka 9 370,33 eur, obnova plocha uličného pred pozemkom parc. č. 2168 4 318,63 eur, práce udržiavacieho charakteru celkom 19 224,39 eur. Plot od strany susedného pozemku 2 154,14 eur, spevnené plochy vrátane obrubníkov na pozemku parc. č. XXXX 3 722,28 eur, altánok na pozemku parc. č. XXXX 2 382,33 eur, práce udržiavacieho charakteru celkom 9 259,34 eur. VŠH vykonaných stavebných prác celkom 28 483,73 eur, zaokrúhlená VŠH 28 484 eur. Všeobecná hodnota búracích prác (vrátane dane z pridanej hodnoty) ktorých vykonanie znalec predpokladal, bola odhadnutá oddelene, ich realizácia nepredpokladá žiadne finančné zaťaženie. Búracie práce, ktorých vykonanie znalec predpokladal 379,49 eur, VŠH vykonaných stavebných prác, vrátane búracích prác celkom 28 863,22 eur, zaokrúhlená VŠH 28 863 eur.

37. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení zo dňa 10.07.2017 uviedol, že nemá pripomienky k znaleckému posudku znalkyne. Právna zástupkyňa žalovaných v 1. a 2. rade v písomnom vyjadrení zo dňa 13.07.2017 uviedla k znaleckému posudku znalkyne, že tak ako je uvedené v znaleckom posudku stavebnými prácami charakteru udržiavacích -rekonštrukčných prác sa len do určitej miery technicky zhodnotili predmetné stavby. Tieto práce nemožno považovať za investíciu tak, ako to označil žalobca v žalobe, preto ani sumu stanovenú znalcom ako všeobecná hodnota rekonštrukčných prác nemôže zahrnúť žalobca do svojej žaloby, nakoľko tento sám uviedol, že požaduje pomernú časť investícií. Investíciou sa v tomto prípade môžu označovať iba stavebné práce, ktoré sú investičného charakteru a zvyšujú hodnotu nehnuteľností. Stavebnými prácami investičného charakteru sa zvyšuje hodnota nehnuteľností - stavieb a ich prísl. Tieto práce boli znalkyňou hodnotené na výšku 9 259,34 eur. Žalobca si uplatňuje v spore sumu 16 600 eur, čo je takmer dvojnásobok hodnoty stavebných prác investičného charakteru. Žalobca od počiatku odôvodňuje žalobu rôznymi fiktívnymi dokladmi, ako aj mnohými dokladmi o kúpe materiálu, rôznych hnutelných vecí, ktoré neboli počas rekonštrukčných prác použité v nehnuteľnosti žalovaných. Vzhľadom na závery znaleckého posudku mala za to, že tento je neúplný, nejasný, je vyhotovený iba ako približný odhad vykonaných prác. Na jednej strane poukazuje na všeobecnú hodnotu stavebných prác vykonaných na nehnuteľnosti a na druhej strane v zmysle Stavebného zákona nemožno udržiavacie práce a rekonštrukčné práce považovať za investície. Vzhľadom na rozpory v znaleckom posudku bola názoru, že je nevyhnutné podľa vyjadrenia žalobcu určiť presnú hodnotu stavebných prác investičného charakteru, ktoré nemohli dosiahnuť sumu 9 259,34 eur najmä z dôvodu, - že nebolo vydané žiadne stavebné povolenie, ani nebolo urobené ohlásenie stavebnému úradu, - práce neboli vykonané odborne, práce neboli vykonané žiadnou firmou, ale len svojpomocne, - termín vykonaných prác odhadnutý v znaleckom posudku nekorešponduje s reálnym stavom vykonaných prác, - sumy, za ktoré mal byť nakúpený materiál na stavebné práce investičného charakteru nie sú úplné a nie sú v takej hodnote ako reálne boli zakúpené, - materiály, na základe ktorých bol vypracovaný znalecký posudok sa nezhodujú s materiálmi použitými pri rekonštrukcii nehnuteľností, - nezhoduje sa množstvo preukázaných nákladov s množstvom podľa znaleckého posudku. Znalecký posudok, ktorý sa opiera len o hypotetický odhad, nemožno stotožniť so závermi znaleckého posudku. Zo znaleckého posudku vyplýva, že nie je možné spoľahlivo určiť presný rozsah vykonaných prác a určiť druhy použitých materiálov. Správne je uvedené, že všetky práce boli vykonané svojpomocne, to znamená, že nepredstavovali žiadne náklady ani pre žalobcu, ani pre žalované, neexistujú žiadne doklady o vykonaných prácach, iba o nákupoch materiálu a tieto sú podľa znalca neúplné a nepresné. To, že žalobcom preložené doklady o kúpe materiálu boli iba fiktívne a neboli použité pri rekonštrukcii nehnuteľností, skonštatovala aj znalkyňa v znaleckom posudku na str. 6. Všetky vykonané práce boli

vykonané neodborne, bez odborného dohľadu alebo ohlásenia, práve neodborne vykonané práce na nehnuteľnosti majú za následok, že tieto nehnuteľnosti vôbec nezhodnotili, práve naopak. Žalované museli investovať nemalé finančné prostriedky do opráv už vykonaných prác z dôvodu neodbornosti. Na pojednávaní dňa 09.10.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že znalkyňa ustálila výšku investícií v sume 28 863 eur, keďže v žalobe si uplatnil sumu 16 600 eur, trvá na žalobe vo výške 14 431,50 eur s prísl. a vo zvyšku berie žalobu späť. Uviedol, že právnym dôvodom žaloby je skutočnosť, že v čase spolužitia so žalovanou v 1. rade vo vzťahu druh a družka v rodinnom dome sa dohodli všetky strany sporu, že vykonajú investície do domu a súvisiacich pozemkov tak, aby ho zhodnotili, aby bolo možné, pre žalobcu a žalovanú v 1. rade žiť na 1. poschodí a pre žalovanú v 2. rade na 2. poschodí. Žalovaná v 2. rade vo výpovedi dňa 15.01.2013 existenciu tejto dohody potvrdila. Spôsob prvotného financovania preukazoval už v žalobe, t.j. financovanie z troch stavebných sporení, ktoré boli následne zlúčené a za pomoci medziúveru bola dosiahnutá cieľová suma 600 000 Sk, z ktorých financií boli tieto investície kryté. Podiel žalobcu na investíciách je 1-ica, keďže ich mal prefinancovať aj splatiť spoločne so žalovanou v 1. rade. Zánikom vzťahu druh a družky zanikol aj právny dôvod investícií do nehnuteľnosti žalovaných, keďže účel pre ktorý boli investície dohodnuté, sa stal nemožným. Namietal tvrdenie žalovaných, že investičného charakteru sú len investície vo výške 9 259 eur, keďže aj v prvej časti oceňovaných investícií t.j. sumou 19 224, eur sú také stavebné práce, ktoré svojim obsahom sú rekonštrukciou a modernizáciou. Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade trval na kompenzačnej námietke vo výške 2 600 eur z dôvodu výberu tejto sumy žalobcom z účtu žalovanej v 1. rade dňa 13.09.2010. K istine vo výške 14 431,50 eur na ktorej trval žalobca, uviedol, že doposiaľ nebolo žalobcom vyčíslené, ani špecifikované, z čoho táto suma pozostáva. Navyiac znalkyňou bol vyčíslený investičný charakter úprav sumou 9 259,34 eur, suma vo výške 19 693,88 eur predstavovala výšku udržiavacích prác. Žalobca nepreukázal, že sumu 9 259,34 eur investoval práve on, nepreukázal pôvod finančných prostriedkov. Všetky finančné prostriedky uhradené na rekonštrukciu boli hradené žalovanými, časť z týchto finančných prostriedkov získali titulom dedičstva. Stavebné sporenia boli založené celkom tri, na žalovanú v1. rade, na žalovanú v2. rade, na H. I., babku žalovanej v 1. rade, ktoré boli zlúčené do jedného stavebného sporenia s cieľovou sumou 600 000 Sk. V roku 2002 bola žalovanými v 1.a 2. rade a H. I. vložená do PSS suma 300 000 Žalobca splátky PSS splácal len do júna 2009. Pokiaľ žalobca v žalobe uvádzal, že mal stavebné sporenia s cieľovou sumou 200 000 Sk a špecifikoval účel ich použitia na kúpu a montáž automatických brán vo výške 71 800 Sk, práve garáž nie je vo vlastníctve žalovaných v 1. a 2. rade. V čase, keď si bral žalobca úver od PSS, kúpil si osobné motorové vozidlo a doklady o kúpe materiálu, ktorými by sa dalo zrekonštruovať cca 5 000 m2 plochy, boli použité na zdokladovanie tohto úveru. Žalované so žalobcom žiadnu dohodu o rekonštrukciu neuzatvorili, najmä z dôvodu, že nebol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Žalované o rekonštrukcii hovorili iba s Q. V., ktorý bol vlastníkom predmetnej garáže. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 16.10.2017 uviedol, že berie žalobu v časti istiny 2 168,50 eur s prísl. späť, trval na žalobe v časti istiny 14 431,50 eur s prísl. Trval na tom, že žalobca sa so žalovanými dohodol, že spoločne vykonajú rekonštrukciu rodinného domu žalovaných a vonkajšie úpravy k domu, na náklady žalobcu a žalovanej v 1. rade. Stavebné práce boli nimi spoločne vykonané a nimi dvoma financované v rokoch 2003 -2008 v rozsahu uvedenom v žalobe. Žalovaná v 2. rade potvrdila vo výpovedi dňa 15.01.2013, že sa žalobca k nim nasťahoval v roku 1995 a po smrti manžela na jeseň v roku 1999 sa všetci dohodli, že dom je treba zrekonštruovať. Nemala výhrady voči rozsahu investícií uvedeným v žalobe. Potvrdila tiež existenciu vzťahu druh a družky medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade. Jediné voči čomu žalobca oponuje, je tvrdenie, že stavebný úver sa splácal z tržieb žalovanej v 1. rade a že on sa na rekonštrukcii podieľal iba prácou. Skutkovo opísal v žalobe, ako zabezpečovali financovanie týchto investícií (tri stavebné sporenia z roku 2000, ako aj stavebné sporenie žalobcu). Tri stavebné sporenia z roku 2000 boli zlúčené v roku 2002 a 02.01.2003 bola podpísaná zmluva o medzi úvere a stavebnom úvere s cieľovou sumou 19 917 eur, ktorú splácal najskôr od januára 2003 vrátane zo svojho sporozáručného účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a. s. a od 2/2009 do 9/2009 vrátane zo svojho účtu v Tatra banke, a.s. a to z jeho finančných prostriedkov z podnikania. Medzi stranami sporu bola uzavretá dohoda o vykonaní investícií do rodinného domu žalovaných tak, že tieto prefinancujú spoločne so žalovanou v 1.rade, pričom on sa bude aj fyzicky na týchto prácach zúčastňovať. Rozsah prác uvedených v žalobe nie je sporný medzi stranami sporu. Po právnej stránke spočíva jeho žaloba na tom, že pôvodný dôvod spoločných investícií, teda vzťah druh a družky medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade a na tom stojaca dohoda o vykonaní týchto investícií zanikli zánikom tohto vzťahu druh a družky, dohoda o spoločnom vykonaní investícií stratila význam, teda právnym dôvodom je bezdôvodné obohatenie, plnenie na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol. Keďže investície smerovali do nehnuteľnosti oboch žalovaných, obohatenie vzniklo na ich strane a sú pasívne legitimované v spore. Pri zisťovaní polovice hodnoty bezdôvodného obohatenia, keďže došlo k investícii zo strany žalobcu a žalovanej v 1. rade

poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 548/2015 zo dňa 17.02.2016, publikovaný časopise zo súdnej praxe č. 2/2017 pod č. 15. Ďalej uviedol, že z dedičského rozhodnutia po zomr. U. V. nevyplýva, že by žalované dedili finančné prostriedky. Je pravdou, že kúpnu zmluvou zo dňa 25.07.2011 zakúpil nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX kat. úz. B., na kúpu okrem finančnej hotovosti vo výške 4 300 eur (nasporil ich po rozpade ich vzťahu) boli použité peniaze z medziúveru od PSS, č. zmluvy 2094469502 (sporenie) a 2094469705 (mediúver), ide o zmluvu, ktorá je v správe PSS zo dňa 04.04.2013 u žalobcu uvádzaná ako druhá. Navrhol okrem iných dôkazov tiež dôkazný návrh - znalecké dokazovanie na zistenie všeobecnej ceny nehnuteľností žalovaných pred začiatkom vykonávania ich investícií do nich a všeobecnú cenu týchto nehnuteľností po vykonaní týchto investícií s prihliadnutím na ich vykonanie. Právna zástupkyňa žalovaných v 1. a 2. rade v písomnom podaní zo dňa 18.10.2017 uviedla, že žalobca v čiastočnom späťvzťatí žaloby nešpecifikoval, z čoho pozostáva suma 2 168,50 eur, ktorú zobral späť. Neexistuje žiadny dôkaz o dohode medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade na ktorú poukazuje žalobca, ak by jeho tvrdenie brali do úvahy, súčasťou takejto dohody mal byť aj spôsob financovania predmetnej rekonštrukcie nehnuteľností vo vlastníctve žalovaných. Stavebné sporenie, z ktorého bola financovaná rekonštrukcia predmetnej nehnuteľnosti nebolo nikdy evidované na žalobcu. Žalobca v podaní zo dňa 16.10.2017 tvrdil, že mal celkom uhradiť sumu 10 827,82 eur, ale žaluje sumu 16 600 eur, ktorá suma nie je riadne zdokumentovaná. Žaloba podľa žalobcu stojí na existencii vzťahu druhá a družky medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade a na tom stojacej dohode o rekonštrukcii nehnuteľností. Žalované existenciu akejkoľvek dohody popierajú. Návrh žalobcu na vykonanie znalecké dokazovanie znalcom za účelom zistenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností žalovaných pred začiatkom vykonávania investícií do nich a po vykonaní investícií považovali za nadbytočný, nakoľko už bolo vo veci vykonané znalecké dokazovanie. Na pojednávaní dňa 20.11.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania okrem návrhom v podaní zo dňa 16.10.2017. Trval na tom, že existencia vzťahu druhá a družky medzi žalobcom a žalovanou bola podkladom dohody všetkých strán sporu o rekonštrukcii nehnuteľností za financovania žalobu a žalovanej v 1. rade, ktorá dohoda bola v spore preukázaná. Rozsah stavebných prác nebol v spore sporný. Zánikom vzťahu druhá a družky medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade sa žalobca v septembri 2010 odsťahoval, čím došlo k zániku právneho titulu pre takéto investovanie zo strany žalobcu a k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaných. Vzhľadom na žalovanými uplatnenú námietku premlčania v spore uviedol, že premlčacia doba v trvaní dvoch rokov začala plynúť od zániku tohto vzťahu, preto nárok žalobcu nie je premlčaný. Vzhľadom na nález ústavného súdu, ktorý v spore predložil, ktorý dáva odpoveď na otázku, ako zisťovať výšku bezdôvodného obohatenia, podal návrh na doplnenie znaleckého dokazovania na určenie zistenia všeobecnej ceny nehnuteľností pred vykonaním investícií a po vykonaní investícií. Žalobca uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie žalovanej v 1. rade, že neoprávnene vyberal peňažné prostriedky z jej účtov, keďže mal dispozičné oprávnenie a bol s ňou na tom dohodnutý. Toto trvalo 15 rokov. V čase, keď sa dohodli na rekonštrukcii mali aj so žalovanou v 1. rade nulové daňové zaťaženie, preto im bolo z PSS odporúčané založiť stavebné sporenie na členov rodiny s tým, že následne sa to zlúči do jedného, tak sa aj stalo a stavebné sporenie bolo zlúčené na žalovanú v 2. rade. Ich príjem so žalovanou v 1. rade bol rovnaký. Dohoda bola taká, že on stavebný úver platil z jeho osobného účtu, na ktorý prevádzal finančné prostriedky zo svojho podnikateľského účtu. Žalovaná vedela o transakciách na jej účtoch, všetky príkazy robil on. Odišiel až koncom septembra, nejaké dva týždne po výbere dňa 13.09.2010. Právna zástupkyňa žalovaných v 1. a 2. rade navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, keď neexistuje právny titul. Trvala na námietke premlčania uplatneného právneho nároku žalobcu. Mala za otázne, kedy došlo k začiatku plynutia premlčacej doby, keďže žalovaná v 1. rade už pred letom 2010 nemala záujem o žalobcu a v septembri 2010 došlo len k odsťahovaniu žalobcu. Pokiaľ žalobca odvodzuje právny nárok od investícií a v konaní predložil doklady, ktoré slúžili len na zdokladovanie PSS, tieto sú účelové. Vlastníkom garáže je brat žalovanej v 1. rade, preto mala byť dohoda o investíciách do elektrickej garáže, ktorú žalobca vyčíslil sumou 71 800 Sk uzatvorená aj s ním. Uvedené potvrdzuje tvrdenie žalovaných, že k žiadnej dohode nedošlo. Na rekonštrukcii a investíciách sa dohodli žalované s bratom žalovanej v 1. rade a synom žalovanej v 2. rade. Žalobca vyberal peňažné prostriedky z účtu žalovanej v 1. rade, ktoré následne vložil na svoj podnikateľský účet a následne previedol na sporožirový účet. Kompenzačná námietka sa týkala len sumy 2 600 eur, keďže ide o sumu ktorú žalobca vybral dňa 13.09.2010, po odchode od žalovanej v 1. rade. Trvala na tom, že vo svojich vyjadreniach žalované právny nárok žalobcu spochybnili, vyvrátili najmä z dôvodu, že pôvodne trval na žalobe vo výške 16 600 eur s prísl., čo preukazoval blokmi o nákupe materiálu a tovaru v priebehu sporu. Svoj nárok začal odvíjať od dohody medzi stranami sporu. Opomenul však ďalšieho spoluvlastníka nehnuteľností. Doposiaľ nie je žalovaným zrejme, z čoho pozostáva suma 14 431,50 eur, nakoľko túto sumu vypočítal podľa predložených dokladov a sám uviedol, že viaceré položky, ktoré boli predložené súdu, sa v dome nenachádzajú, ale sa nachádzajú v dome

jeho sestry, príp. v dome rodičov. Považovala znalecké dokazovanie vo veci za nadbytočné. Existencia dohody medzi stranami sporu nebola preukázaná, neexistuje právny titul na zaplatenie žalovanej istiny. Súd prvej inštancie na tomto pojednávaní návrh žalobcu na doplnenie dokazovania zamietol a následne vyhlásil napadnutý rozsudok.

38. Súd prvej inštancie v danej právnej veci v otázke právneho posúdenia veci sporných otázok - preukázania uplatneného právneho nároku žalobcu v spore a premlčania uplatneného právneho nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (existencia/neexistencia dohody strán sporu o vykonaní investícií do nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade stojaca na existencii vzťahu žalobcu a žalovanej v 1. rade ako druha a družky, ktorý vzťah zanikol), - premlčania uplatneného právneho nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu, (investície vynaložené na cudziu vec v prípade, ak neexistoval právny dôvod plnenia), - preukázania uplatneného právneho nároku žalobcu v spore a premlčania uplatneného právneho nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia získaného plnením za iného, t.j. za povinného (dlžníka) - splatenie stavebného úveru vo výške 10 50 eur za žalovanú v 2. rade (ktoré sú predmetom odvolacieho konania), zaujal právny názor s poukazom na ustanovenia § 451, § 454, § 100 ods.1, § 107 ods.1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, že v prípade investícií do cudzej nehnuteľnosti premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po vynaložení tej ktorej investície, aby sa mohol tento počiatok plynutia premlčacej doby presunúť do neskoršieho obdobia, žalobca by musel preukázať existenciu dohody o rekonštrukcii a o investíciách a spôsobe financovania uzatvorenú s vlastníkmi nehnuteľností, teda žalovanými, a jeho podiel na tejto rekonštrukcii a investíciách. Žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno ohľadne existencie dohody o rekonštrukcii a investíciách a spôsobe ich financovania, ktorá mala byť uzatvorená medzi stranami sporu. Žalobca nepreukázal uzatvorenie takejto dohody, nepreukázal, aká mala byť jeho účasť a podiel na týchto investíciách. Keďže žalobca tvrdil, že požaduje pomernú časť týchto investícií, ktoré boli vynaložené všetkými stranami sporu, následne podľa tvrdenia žalobcu išlo o investície žalobcu a žalovanej v 1. rade, zaťažovalo ho dôkazné bremeno na preukázanie týchto skutočností. Súd za irelevantnú považoval skutočnosť, že medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade bol partnerský vzťah, ktorý označil žalobca ako vzťah druha a družky, od ktorého žalobca odvodil následnú existenciu dohody o rekonštrukcii a investíciách. Žalobca tvrdil, že bola medzi stranami sporu uzatvorená dohoda o rekonštrukcii, o investíciách a spôsobe ich financovania, preto bol povinný toto svoje tvrdenie súdu preukázať. Len existencia vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade bez ďalšieho nepreukazuje a nezakladá existenciu právneho dôvodu na strane žalobcu pri rekonštrukcii nehnuteľností žalovaných. Žalobca existenciu dohody medzi stranami sporu opieral o vyjadrenie žalovanej v 2. rade na pojednávaní dňa 15.01.2013, ktorá podľa žalobcu potvrdila existenciu takejto dohody. V tomto smere však žalovaná v 2. rade žiadnym spôsobom nepotvrdila existenciu dohody o investíciách a spôsobe financovania predmetnej rekonštrukcie medzi stranami sporu, práve naopak žalovaná v 2. rade v rámci tejto výpovede uviedla, že rekonštrukcia sa financovala z úverov, pričom stavebný úver sa splácal z tržieb žalovanej v 1. rade a podiel žalobcu bol v tom, že tieto peniaze z tržieb žalovanej vložil na svoj účet a z toho sa hradil úver. Rovnako tak len skutočnosť, že žalobca splácal z jeho účtu stavebné sporenie na meno žalovanej v 2. rade bez ďalšieho nepreukazuje existenciu takejto dohody ako právneho titulu na strane žalobcu, najmä keď žalované popreli že splátky stavebného úveru boli hradené z prostriedkov žalobcu. Žalované zhodne tvrdili, že stavebné sporenie na meno žalovanej v 2. rade bolo splácané z prostriedkov žalovanej v 1. rade, ktoré vkladal žalobca na jeho účet s tým, že išlo o prostriedky pochádzajúce z tržieb žalovanej v 1. rade. Napokon sám žalobca v žalobe uvádza, že stavebné sporenia boli zlúčené na meno žalovanej v 2. rade z dôvodu, že táto vykazovala najlepšie príjmové podmienky. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca sa staral aj tržby z prevádzok žalovanej v 1. rade, ktoré prebral, staral sa o chod prevádzok žalovanej v 1. rade, obvykle uhradil faktúry, nakupoval tovar, chodil do banky. Žalobca v priebehu konania prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní dňa 09.10.2017 začal tvrdiť, že strany sporu uzatvorili dohodu o investíciách a obsahom dohody bol ten, že spoločne vykonajú investície do domu a podiel žalobcu bol 1, pričom stavebné sporenia mali prefinancovať a splatiť spoločne so žalovanou v 1. rade, čo fungovalo do septembra 2010. V rozpore s tým sú tvrdenia žalobcu v žalobe, že počas družského vzťahu sa so žalovanou v 1. rade rozhodli, že sú súhlasom matky (žalovanej v 2. rade) vykonať do nehnuteľností investície, stavebné práce boli vykonané na náklady žalobcu a žalovanej v 1. rade s tým, že časť bola hradná zo stavebných sporení a na úhrade splátok na tri stavebné sporenia sa podieľa výlučne sám. Okrem toho v priebehu konania žalobca prostredníctvom jeho právneho zástupcu tvrdil, že finančné prostriedky vynaložené sú len časťou investícií, ktoré zahŕňajú jednak materiál a jednak práce (č.l. 456 spisu) a následne tvrdil, že podľa dohody sa mal aj fyzicky zúčastňovať na týchto prácach (č.l. 599

spisu). Podľa žalobcu sporenia, spôsob ich vytvorenia a spôsob ich splácania, preukazuje jeho účasť na celkovej dohode a na financovaní týchto investícií. Súd sa s uvedeným tvrdením žalobcu nestotožnil a dodal, že len skutočnosť, že žalobca uhradil stavebný úver, bez ďalšieho nepreukazuje existenciu dohody ako právneho titulu. Podľa názoru súdu žalobca neustálil a nepreukázal ani to, z čoho by mala žalovaná suma pozostávať, t.j. nešpecifikoval z čoho suma, ktorá mala predstavovať jeho investície do nehnuteľností žalovaných, pozostáva. V priebehu konania ako dôkaz predložil doklady, ktoré boli použité v PSS, a.s. ako zdokladovanie výdavkov k stavebnému sporeniu žalobcu č. 2094469 8 01 (č.l. 40-70), pričom v priebehu konania bolo žalobcom na základe námietok žalovaných uznané, že niektoré položky sú fiktívne, neboli reálne použité na rodinný dom žalovaných, ale boli použité na zdokladovanie nákladov pre PSS, a.s. (písomne vyjadrenie na č.l. 433 spisu). Navyše tieto doklady nepreukazujú, že boli zakúpené z prostriedkov žalobcu a ani že ide o materiál použitý pri rekonštrukcii nehnuteľností žalovaných, najmä keď časť položiek, ktorými preukazoval materiál, ktorý mal zakúpiť do nehnuteľností žalovaných, bola už zo strany žalovaných spochybnená a následne časť ich námietok bola žalobcom uznaná. Aj znalkyňa v znaleckom posudku konštatovala, že doklady o nákupe stavebného materiálu, ktoré sú súčasťou spisu, sú nepresné a aj neúplné. Nie je možné jednoznačne určiť, či stavebné materiály na predpokladaných pokladničných dokladoch boli použité práve pri stavebných prácach vykonaných na nehnuteľnosti - predmete posúdenia. Na dokladoch figurujú podľa znalkyne do konca aj také stavebné materiály, ktoré vôbec nemohli byť použité pri stavebných prácach tvoriacich predmet znaleckého posúdenia (napr. garážové brány, prahy dverí, krbová pec Romtop Siena). Navyše žalobca v žalobe tvrdil, že časť jeho stavebného sporenia mala byť použitá na kúpu a montáž dvoch automatických brán na garáž, avšak v konaní bolo preukázané, že tieto nie sú ani vo vlastníctve žalovaných, čo napokon uznal aj sám žalobca. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca v konaní existenciu žiadnej dohody ako právneho titulu nepreukázal, preto ak žalobca tvrdil, že sa podieľal na investíciách do rekonštrukcie domu žalovaných, ktoré práce boli vykonané v rokoch 2003 -2008, je potrebné tento jeho prípadný nárok na zaplatenie ním požadovanej sumy, a to vo výške 14 431,50 eura, ktorú doposiaľ jednoznačne nešpecifikoval a ani jej výšku nepreukázal, posúdiť ako plnenie bez právneho dôvodu, ktorým môžu byť aj investície vynaložené na cudziu vec v prípade, ak neexistuje právny dôvod. Premlčacia doba tak začala plynúť v roku 2008, kedy boli dokončené stavebné práce, čo zhodne uviedli strany sporu, pričom uplynula v roku 2010 a žaloba bola podaná až dňa 14.08.2012, preto v dôsledku vnesenej námietky premlčania zo strany žalovaných bolo potrebné žalobu bez ďalšieho zamietnuť. Pre úplnosť súd dodal, keďže žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 15.01.2013 (č.l. 29 spisu) uviedol, že sa podaným návrhom domáhal úhrady sumy, ktorú zaplatil titulom stavebného úveru za obdobie od roku 2003 do júna 2009 vo výške 10 500 eur, že premlčaný je aj prípadný nárok žalobcu na vrátenie splátok stavebného úveru vedeného na žalovanú v 2. rade, ktorý podľa tvrdenia žalobcu bol splácaný výlučne z jeho prostriedkov, čo však žalované popreli. Súd poukazuje na to, že podľa tvrdenia žalobcu v žalobe tento mal splácať do júna 2009, na pojednávaní dňa 09.10.2010 prostredníctvom právneho zástupcu tvrdil, že tento mal splácať do 9/2010 a podľa vyjadrenia zo dňa 16.10.2010 mal splácať stavebný úver do 8/2009. V danom prípade ak súd vychádzal z výpisu účtu žalobcu vedeného v Tatra banke, a.s., že poslednú úhradu vykonal v septembri 2009, treba nárok na vrátenie sumy zaplateného stavebného sporenia zo strany žalobcu, považovať za premlčaný, keďže právo na plnenie z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa kedy sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil podľa § 107 ods. 1 OZ, t.j. premlčacia doba začala plynúť najneskôr od septembra 2009 a uplynula najneskôr v septembri 2011, pričom žaloba bola podaná na súde až dňa 14.08.2012. Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšku zamietol a nepovažoval za potrebné vo veci vykonať znalecké dokazovanie, ako navrhol žalobca za účelom stanovenia hodnoty nehnuteľností pred vykonaním investícií a po ich vykonaní a návrh na doplnenie dokazovania ako nehospodárny a nadbytočný zamietol.

39. Odvolateľ v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam tým, že posúdil za irelevantnú existenciu vzťahu druhá a družky medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade pri neexistencii dohody medzi stranami sporu o rekonštrukcii a o investíciách do nehnuteľností žalovaných v 1.a 2. rade. Žalobca bol názoru, že jeho účasť pri investíciách do nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade vyplynula z výsluchu strán sporu. Z výsluchu žalovaných v 1.a 2. rade vyplýva, že žalobca sa mal podieľať na predmetných investíciách len fyzickou prácou a organizačne. Žalobca bol názoru, že žalované v 1. a 2. rade síce popreli finančnú účasť žalobcu na týchto investíciách, ktoré tvrdenie žalovaných v 1. a 2. rade však nebolo v spore preukázané. Žalobca v žalobe, ako aj v priebehu sporu tvrdil, preukazoval svoju účasť na zabezpečení financovania investícií do nehnuteľností žalovaných v 1.a 2. rade (založenie

stavebných sporení žalobcu, žalovaných v 1. a 2. rade, H. I., zlúčenie stavebných sporení žalovaných v 1. a 2. rade a ldy Tománkovej, následné použitie stavebných sporení), ako aj splácanie zlúčeného stavebného sporenia žalobcom z účtov žalobcu a z finančných prostriedkov žalobcu z podnikania žalobcu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná v 1. rade splácala stavebné sporenie a žalobca nepreukázal jeho splácanie. Žalobca bol názoru, že žalované v 1. a 2. rade svoje tvrdenie, že sa jednalo o finančné prostriedky žalovanej v 1. rade, nepreukázali žiadnymi dôkazmi. Žalobca namietal neprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie tiež v otázke premlčanie uplatneného právneho nároku žalobcu (nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol), keď súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že i v prípade, že by žalobca preukázal svoj právny nárok (investície do nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade), tento právny nárok je premlčaný. Žalobca bol názoru, že v spore bola preukázaná existencia dohody strán sporu o investíciách do nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade na tom základe, že vzťah žalobcu a žalovanej bol vzťahom druha a družky), majú za to, že žalované v 1. a 2. rade sú pasívne vecne legitimované v spore a v danej právnej veci premlčacia doba na uplatnenie tohto právneho nároku mohla začať plynúť až koncom septembra 2010, kedy zanikol vzťah druha a držky medzi žalobcom a žalovanou v 1. rade a kedy sa žalobca odsťahoval z nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade a keďže žalobu podal na súd dňa 14.08.2012. Žaloba bola podaná v premlčacej dobe a námietka premlčania bola uplatnená nedôvodne i s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 548/2015. Podľa názoru žalobcu s poukazom na vyššie uvedenú odvoláciu argumentáciu žalobcu potom spornou otázkou vo veci zostala otázka vyčíslenia výšky pohľadávky žalobcu z titulu investícií žalobcu do nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade (zistenie hodnoty predmetných nehnuteľností v stave pred vykonaním investícií a po vykonaní investícií a takto zistený rozdiel, zhodnotenie predstavuje pohľadávku z bezdôvodného obohatenia, resp. jej časť), keď na týchto investíciách sa podieľal žalobca a žalovaná v 1. rade, každý v 1 -ici, v ktorej otázke taktiež poukázal judikatúru (konkrétnu judikatúru však žalobca v podanom odvolaní necitoval) a na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 548/2015. Z tohto dôvodu žalobca bol názoru, že súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností ohľadne výšky pohľadávky žalobcu z titulu investícií žalobcu do nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade.

40. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

41. Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

42. Ustanovenie § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka vymedzuje pojem bezdôvodné obohatenie. Zákon uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia, a to: 1. Majetkový prospech bol získaný plnením bez právneho dôvodu. Ide o také plnenie, kde od začiatku nebol právny dôvod na plnenie. To znamená, že sa plnilo, hoci chýbala právna skutočnosť, najmä zmluva, na základe ktorej sa spravidla plní. Takýto prípad môže nastať vtedy, keď sa účastníci napríklad domnievajú, že uzavreli zmluvu, hoci ju neuzavreli, alebo niekto plnil omylom niekomu inému, s ktorým nebol v zmluvnom vzťahu. V takomto prípade však treba preskúmať, či nedošlo ku konkludentnému uzavretiu zmluvy, ak druhý účastník plnenie akceptoval a poskytol protiplnenie. Takýto postup je možný len vtedy, keď zmluvu možno uzavrieť v akejkoľvek forme. 2. Majetkový prospech bol získaný plnením z neplatného právneho úkonu, spravidla z neplatnej zmluvy. Kedy je zmluva neplatná, treba posudzovať jednak podľa všeobecných ustanovení o zmluvách (§ 43 a nasl.), jednak podľa ustanovení upravujúcich ten typ zmluvy, o ktorý v danom prípade ide. V prípade atypickej zmluvy musia byť splnené podmienky ustanovené v § 51. Právny úkon, resp. zmluva môže byť neplatná z dôvodov obsahových (§ 39) alebo z dôvodov formálnych (§ 40), ale aj z iných dôvodov (napr. podľa § 37 a 38). 3. Majetkový prospech bol získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý tu síce spočiatku existoval, ale potom dodatočne odpadol. Takýto prípad môže nastať napríklad splnením rozvázovacej podmienky (§ 36 ods. 2), odstúpením od zmluvy (§ 48) alebo zrušením zmluvy (napr. podľa § 740). 4. Majetkový prospech bol získaný z nedostatočných zdrojov. Sem treba zahrnúť prípady, keď bol majetkový prospech získaný trestnou činnosťou, ale aj majetkový prospech získaný v rozpore s dobrými mravmi.

43. Podľa § 454 Občianskeho zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

44. V ustanovení § 454 Občianskeho zákonníka ide o ďalší prípad bezdôvodného obohatenia doplnujúci prípady uvedené v § 451 ods. 2. Predpokladom vzniku tohto bezdôvodného obohatenia sú dve skutočnosti: 1. predovšetkým musí ísť o plnenie, ktoré mal iný subjekt na základe svojej povinnosti plniť sám; 2. okrem toho je potrebné, aby ten, kto plní za iného, nemal sám povinnosť plniť. Právna povinnosť

plniť môže vyplývať zo zákona alebo zo záväzku. Aplikácia ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka je založená na skutkových okolnostiach, a) oprávnený (postihnutý subjekt) poskytol tretej osobe plnenie, ktoré má majetkovú hodnotu (napr. zaplatil peniaze), namiesto povinného, b) oprávnený nebol povinný plniť (ma jeho strane neexistovala právna povinnosť na také plnenie), c) právnu povinnosť poskytnúť toto plnenie mal povinný (ten kto získal bezdôvodné obohatenie) a d) medzi tým kto plnil (oprávneným) a tým, komu sa plnilo (tretia osoba), bolo zrejmé, že bolo plnené za iného, t.j. za povinného (dlžníka), ktorému vzniká bezdôvodné obohatenie tým, že plnením, ktoré poskytol zaňho niekto iný na splnenie dlhu, zanikol jeho dlh splnením. Na to, aby bolo možné urobiť záver o tom, že dlžník sa bezdôvodne obohatil, pretože bolo zaňho plnené to, čo mal podľa práva plniť sám, musí v dobe plnenia trvať jeho dlh. Z hľadiska tohto zákonného ustanovenia nie je rozhodujúce, či bolo plnenie poskytnuté so súhlasom dlžníka, ale nesmie ísť o situáciu, že bolo plnené proti jeho vôli. V prípade skutkovej podstaty podľa § 454 Občianskeho zákonníka právo požadovať vydanie predmetu bezdôvodného obohatenia má ten, kto plnil za iného, od toho, za koho plnil, a nie od toho, komu sa plnilo. Plnením, ktoré bolo poskytnuté omylom, totiž dlh nezaniká (§ 451 Občianskeho zákonníka) a ten, kto plnil, má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia proti tomu, kto toto plnenie prijal, zatiaľ čo podľa § 454 Občianskeho zákonníka je povinný vydať bezdôvodné obohatenie ten, za ktorého bolo plnené. Rovnaká situácia nastáva v prípade, že niekto plnil inému v domnení, že plní za dlžníka, hoci ten, za ktorého bolo plnené, nič nedlhoval alebo svoj záväzok už skôr splnil. K obohateniu toho, za ktorého bolo plnené, nemôže dôjsť bez toho, aby poskytnutým plnením jeho dlh zanikol (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 23/2011).

45. Podľa § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

46. Aktívne legitimovaným na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané; je povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

47. V prípade hodnôt vynaložených na cudziu nehnuteľnosť je pohľadávkou z bezdôvodného obohatenia nie hodnota vynaložených finančných prostriedkov, ale rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti pred jej rekonštrukciou a po jej uskutočnení. Lehoty na vrátenie tohto plnenia sa odvíjajú nie od jeho poskytnutia, ale od času, kedy právny dôvod plnenia odpadol (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 548/2015).

48. V danej právnej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplata sumy 16.600 eur s prísl. dôvodiac tým, že si tento právny nárok uplatňuje titulom vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (titulom investícií žalobcu a žalovanej v 1. rade do rekonštrukcie nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade titulom existencie dohody strán sporu o vykonaní investícií do nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade stojacej na existencii vzťahu žalobcu a žalovanej v 1. rade ako druha a družky, ktorý vzťah zanikol). Svoj právny nárok ďalej špecifikoval tým, že na stavebné sporenie z ktorého sa financovala rekonštrukcia nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade vložili spolu so žalovanou v 1. rade sumu 9 958,17 eur (300 000 Sk), že na stavebnom sporení žalovanej v 2. rade, z ktorého sa financovala rekonštrukcia nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade zaplatil zo svojich finančných prostriedkov sumu 10 500 eur, že na rekonštrukciu nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade bolo použité tiež jeho stavebné sporenie vo výške 6 638,78 eur (200 000 Sk). Žalobca však v žalobe, ani počas sporu neuviedol, nešpecifikoval aké konkrétne plnenie predstavuje v žalobe uplatnená istina vo výške 16 600 eur uvedená v petite žaloby, keďže v žalobe a počas sporu až do podania znaleckého posudku vo veci poukazoval na svoj právny nárok na zaplata sumy 1-ice sumy 9 958,17 eur, t.j. sumy 4 979,08 eur + sumy 10 500 eur + sumy 6 638,78 eur, ktoré spolu predstavujú sumu 22 117,86 eur, nie sumu 16 600 eur. Žalobca v žalobe pokiaľ sa týka žalobcom tvrdených investícií do rekonštrukcie nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade uviedol len všeobecne, čoho (akých častí) predmetných nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade sa mala rekonštrukcia týkať, avšak nešpecifikoval, nekonkretizoval, z čoho pozostávali jednotlivé konkrétne investície žalobcu do rekonštrukcie nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade a v akej boli hodnote (keď dôkazné bremeno ich preukázania boli na žalobcovi), ktorá skutočnosť nevyplýva z výpovede žalobcu a z ostatných písomných podaní žalobcu vo veci, ani z vykonaného dokazovania v spore. Keďže žalobca v žalobe neopísal také rozhodujúce skutočnosti, ktorými by bol vymedzený celý predmet sporu po skutkovej stránke a súd prvej inštancie v spore túto vadu žaloby (čiastočnú neurčitosť) neodstraňoval zákonným procesným postupom počas sporu, táto skutočnosť mala za následok, že súd prvej inštancie si neujasnili predmet sporu, konal o čiastočne neurčitej žalobe a nevyhodnotil z tohto pohľadu potom dostatočne dôvodnosť žalobcom uplatnenej žaloby pokiaľ sa jedná o ním tvrdené investície do rekonštrukcie nehnuteľností žalovaných. Tá skutočnosť, že súd prvej inštancie si neujasnili predmet sporu a konal o čiastočne neurčitej žalobe, sa ďalej premietla v spore aj v tom, že súd prvej inštancie sa vo veci nevysporiadal ani s otázkou,

akého plnenia sa týkalo čiastočné späťvzatie žaloby, teda v akej časti žalobca zobral žalobca žalobu späť, pokiaľ sa jedná o sumu 2 168,50 eur, v ktorej časti súd konanie zastavil a aké plnenie zostalo predmetom žaloby (14 431,50 eur). S poukazom na závery znalkyne v znaleckom posudku č. 63/2017 zo dňa 19.05.2017, ktorá vyčíslila VŠH vykonaných stavebných prác, vrátane búracích prác celkom na sumu 28 863 eur, je zrejme len to, že žalobca po podaní znaleckého posudku trval na podanej žalobe vo výške 14 431,50 eur (ako 1-ice investícií vyčíslených v znaleckom posudku). Odvolací súd zdôrazňuje, že preukázanie investícií zo strany žalobcu do rekonštrukcie nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade je otázka skutkovou a právnou, ktorú musí z pohľadu aj vyššie uvedených dôvodov posúdiť súd prvej inštancie, teda nie je otázkou odbornou, preto nemôže byť predmetom znaleckého dokazovania. Predmetom znaleckého dokazovania je v prípade hodnôt vynaložených na cudziu nehnuteľnosť zistenie rozdielu medzi hodnotou nehnuteľnosti pred jej rekonštrukciou a po jej uskutočnení potom, čo sa súd prvej inštancie vysporiada skutkovo a právne s tým, či žalobca v spore preukázal konkrétne jednotlivé investície do rekonštrukcie cudzej veci.

49. Civilné sporové konanie je ovládané zásadou „iura novit curia“ (právo pozná súd). Žalobca nie je povinný uplatnený nárok právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Neuvedenie právnej kvalifikácie uplatneného nároku preto nie je vadou žaloby a neprichádza preto do úvahy odmietnutie podania. Je totiž vecou súdu, ako tvrdený skutkový stav podradil pod hmotnoprávnu normu, ktorá tomuto skutkovému stavu zodpovedá. Pokiaľ žalobca právny titul (tzv. právnu kvalifikáciu) v žalobe neuvedie, nie je povinný tak urobiť, pretože v súlade s princípom „iura novit curia“ je povinnosťou súdu uvedenie právneho titulu (dôvodu) žalobcom uplatneného práva.

50. Súd prvej inštancie sa z dôvodov vyššie uvedených vysporiada v ďalšom konaní s tým, čo je predmetom žaloby žalobcu, t. j. aké konkrétne právne nároky žalobcu, z akého právneho dôvodu s poukazom na ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v ňom uvedené jednotlivé formy bezdôvodného obohatenia, § 454 Občianskeho zákonníka, z ich dôvodnosťou z pohľadu uplatnených právnych nárokov žalobcu v žalobe (10 500 eur, 1/2-ica sumy z 9 958,17 eur, t.j. 4 979,08 eur, 6 638,78 eur) a v priebehu sporu po čiastočnom späťvzatí žaloby s ohľadom na uplatnenú námietku premĺčania zo strany žalovaných v 1. a 2. rade. Ďalej sa vysporiada s tým, z čoho mali pozostávať jednotlivé konkrétne investície žalobcu do rekonštrukcie nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade a v akej boli hodnote, či žalobca preukázal v spore jednotlivé konkrétne investície do rekonštrukcie nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade (keď dôkazné bremeno preukázania tvrdení žalobcu v tomto smere je na žalobcovi), ako aj z pohľadu uplatnenej námietky premĺčania tohto právneho nároku a to jednak osobitne vo vzťahu k žalovanej v 1. rade, ako aj vo vzťahu k žalovanej v 2. rade pri preukázaní, resp. nepreukázaní dohody strán sporu o spoločných investíciách žalobcu a žalovanej v 1. rade do (rekonštrukcie) nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade (s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 548/2015), ako aj z pohľadu požiadavky žalobcu zaviať žalované v 1. a 2. rade solidárne na požadované plnenie. Odvolací súd pokiaľ sa jedná o uplatnený právny nárok žalobcu na zaplatenie sumy 10 500 eur (uplatnený podľa ustanovenia § 454 Občianskeho zákonníka) uvádza, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s vecou z pohľadu požiadavky žalobcu zaviať žalované v 1. a 2. rade solidárne na požadované plnenie. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolateľom potiaľ, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, pokiaľ dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že poskytol na stavebné sporenie žalovanej v 2. rade sumu 10 500 eur zo svojich finančných prostriedkov, že tieto finančné prostriedky patrili žalovanej v 1. rade, keďže z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejme, že žalované v 1. a 2. rade nenavrhlí vykonať dôkazy na preukázanie ich tvrdení, že sa jednalo o finančné prostriedky žalovanej v 1. rade, keďže v tomto smere bolo na nich dôkazné bremeno, teda nepreukázali v spore túto nimi tvrdenú skutočnosť. Súd prvej inštancie sa s vecou v časti uplatneného právneho nároku na zaplatenie sumy 10 500 eur vypořádava aj z pohľadu uplatnenej námietky premĺčania zo strany žalovaných v 1. a 2. rade. V prípade, že súd prvej inštancie dospeje k záveru o dôvodnosti žaloby žalobcu ohľadne investícií žalobcu do rekonštrukcie nehnuteľností žalovaných v 1. a 2. rade a nedôvodnosti námietky premĺčania uplatnenej žalovanými v 1. a 2. rade, jeho úlohou bude zistenie rozdielu medzi hodnotou nehnuteľnosti žalovaných v 1. a 2. rade pred jej rekonštrukciou a po jej uskutočnení.

51. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vyššie uvedenom smere neobsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, potom súd prvej inštancie zároveň svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám sporu, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, keď vzhľadom na námietky odvolateľa uvádzané v odvolaní bolo úlohou odvolacieho

súdu, viazaného dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) preskúmať, či odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá § 220 CSP.

52. Súd prvej inštancie bol povinný rozhodnutie odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozhodnutie neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 220 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

53. Nedostatok odôvodnenia písomného vyhotovenia rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva sporovej strany na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasledujúcich Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Judikatúra nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky.

54. Odvolací súd v posudzovanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Prihliadajúc na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle 220 CSP (absentuje stručné a jasné objasnenie skutkového a právneho základu súdneho rozhodnutia), a preto ho možno považovať z pohľadu vyššie uvedeného za nepreskúmateľné v takej miere, že došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces. Je tomu tak z vyššie uvedených dôvodov.

55. V kontexte vyššie uvedenej právnej úpravy a výkladu sa odvolací súd nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti uplatnených právnych nárokov žalobcu bez riadneho vysvetlenia svojho rozhodnutia, čo malo za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti, ako aj s tým súvisiacim výrokom o trovách konania (§ 379 písm. a) CSP) a preto s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnute zamietajúcej časti podľa § 389 písm. b) CSP a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec v tejto časti, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný vyššie uvedeným názorom odvolacieho súdu vec opätovne preskúma, posúdi správnosť a dôvodnosť žalobcom uplatnených právnych nárokov, vyporiadať sa s odvolacími námietkami, svoje rozhodnutie zdôvodní v súlade s § 220 CSP tak, aby v prípade podaného odvolania mohlo byť preskúmané odvolacím súdom. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

56. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).